

OBSERVANT

Onafhankelijk weekblad van de Universiteit Maastricht Redactieadres: Postbus 616 6200 MD Maastricht Jaargang 28 11 oktober 2007

7

Realistische poppen als deze Japanse exemplaren zullen in de nabije toekomst tot leven worden gewekt met kunstmatig intelligente software. Seks met robots wordt de normaalste zaak van de wereld. We zullen er bovendien verliefd op worden. Slechts een kwestie van tijd. Dat voorspelt de internationale schaakmeester David Levy in zijn proefschrift waarop hij vandaag aan de Universiteit Maastricht hoopt te promoveren. Zie pagina 8-9 Foto: archief www.orient-doll.com

2 Stelling: lichamelijke opvoeding moet een verplicht vak worden aan de universiteit

4 Universiteit Utrecht is het beste volgens Elsevier-enquête

7 Economieonderzoek: cynisme in organisaties is gevaarlijk

16 Column: Sigrid walgt van de ontgroening bij studentenverenigingen

Minder secretaresses en minder vergaderen

Vijf miljoen zou al ongeveer binnen zijn, de rest van het stroomlijningsprogramma moet nog meer opleveren. Vertegenwoordigers van allerlei raden aan de UM kregen afgelopen dinsdag uitleg over de stand van zaken.

Langzamerhand wordt duidelijk wat de operatie stroomlijning, bedoeld om meer geld voor onderwijs en onderzoek vrij te maken, kan gaan opleveren. Kan, want het gaat uitdrukkelijk om "potentiële besparingen", zo bleek uit de presentatie die UM-bestuurder André Postema met

de nodige ambtelijke assistentie voor raadsleden uit U-raad, F-raden en dienstraden hield. Van de drie zogenoemde *business cases* (huisvesting, dienstverleningsovereenkomsten met de servicecentra, en onderwijsondersteuning) die binnenkort de fase van uitvoering in gaan, zullen vooral de eerste twee vijf miljoen kunnen opleveren. Een voorbeeld uit het huisvestingsdossier: een lagere norm voor het aantal vierkante meters per medewerker. Daarnaast wordt - dit is wel zeker - jaarlijks zo'n 9 miljoen ingeboekt door bezuinigingen bij het bureau van de universiteit en door op allerlei

andere centrale posten te beknipten: onder andere een minder uitgebreid HRM-programma en minder uitgaven voor UM-brede *corporate marketing*. Strikt genomen valt dit echter buiten de stroomlijning, ofschoon de opbrengst wel weer bedoeld is voor een versterking van onderwijs en onderzoek.

Van de vier resterende *business cases* valt 'communicatie en marketing' af, omdat in dat domein nog te veel onenigheid heerst over doelen, middelen en organisatie. Daar wordt dus later naar gekeken. Een andere *business case*, 'beleids- en bestuursondersteuning', is nog niet ver genoeg ontwikkeld. De analyse die daar niettemin al is gemaakt van de huidige toestand levert een boeiende inkijk in de bestuurlijke cultuur, en vooral in de verschillen binnen de UM. Zo heeft bijvoorbeeld het studentenservicecentrum procentueel acht keer zoveel secretaresses als het administratief servicecentrum. Het college wil UM-breed in ieder geval naar een lagere 'secretaressenorm' dan de huidige (1 op 17 medewerkers), maar zal die niet dwingend opleggen, was de boodschap.

Opmerkelijk ook blijken de kosten van de 'vergadercultuur'. Die zouden kaal 1,4 miljoen bedragen, maar aan 'voorbereiding en afhandeling' vertimert de UM jaarlijks voor bijna 17 miljoen. Er zijn echter twijfels over deze becijfering, werd er deemoedig bij vermeld.

De *business cases* 'personele processen en organisatie' en 'financiën' zijn wel rijp voor behandeling. Het eerste zou volgens de in *Observant* 5 geciteerde vertrouwelijke notitie van Postema te weinig opleveren om nog in de stroomlijningsoperatie mee te doen, maar daarvan is hij kennelijk teruggekomen. Niet dat er veel te

halen is. Uit de analyse is gebleken dat zowel omvang als kwaliteit van het 'P-domein' in orde zijn. Mogelijke winst zit in het universiteitsbreed standaardiseren van de werkprocessen; de acceptatie daarvan in de verschillende onderdelen van de UM wordt echter als probleem erkend. Besparing valt ook te realiseren door de contacten met UM-medewerkers deels te digitaliseren. Zo zou de (nu nog papieren) salarisstroom voortaan via het intranet kunnen worden opgevraagd. Alles tezamen gaat het om 4,5 arbeidsplaatsen oftewel ruim zes ton in de periode tot 2012.

Bij de post financiën worden grotere opbrengsten voorspeld: 20 miljoen tot 2012. Daar is dan ook meer mis: taken worden dubbel uitgevoerd, processen zijn inefficiënt, te veel mensen die zich met registreren bezighouden enzovoorts. Efficiënter werken zou al heel wat opleveren, maar de grote klapper komt feitelijk van buiten: men zal bij contracten met derden meer en meer alle kosten doorberekenen, de zogeheten *full cost* benadering. Op termijn zou dat zonder overdreven optimisme jaarlijks 5,5 miljoen moeten opleveren, klonk het.

■ Wammes Bos

Studentenprotest tegen mensa

Studenten en medewerkers worden deze week opgeroepen om donderdag 18 oktober niets in de mensa van Randwijck te kopen. Met deze boycotactie willen studentenvakbond Dope en de studieverenigingen Helix, Lunatik en Santé hun ongenoegen laten blijken over de 25-procentsregeling van de mensa.

Sinds 1 oktober is iedere mensabezoeker die niet met zijn UM-card betaalt, 25 procent duurder uit. De facilitaire dienst hoopt zo de drukte in de twee mensa's binnen de perken te houden. Die drukte wordt mede veroorzaakt door bezoekers van buiten de Universiteit Maastricht, mensen voor wie de universitaire subsidie op broodjes, koffie en maaltijden niet is bedoeld.

"Wij zijn er voor dat de subsidie van de UM bij studenten en medewerkers terecht komt", legt Henk Scholten, lid van de universiteitsraad namens Dope uit. Daarover geen misverstand. Maar dat er alleen met de UM-card betaald kan worden, is een ander verhaal. "Waarom zou je op

vertoon van je UM-card niet voor de gewone prijs contant of met de chipknip mogen afrekenen? Sommige studenten hebben niet genoeg op hun bankrekening staan om die kaart op te waarderen. En veel mensen met een bijbaantje krijgen cash uitbetaald. Het zou handig zijn als je de UM-card ook met contant geld zou kunnen vullen." De actie stond eerst gepland voor vrijdag 28 september, maar werd toen opgeschort omdat het college van bestuur, in de persoon van vice-voorzitter André Postema, een onderhoud met de studenten voorstelde. "Er zijn vorige week in dat gesprek geen concrete toezeggingen gedaan. André Postema heeft alleen beloofd dat men onze alternatieven zou bestuderen."

Een boycot van de mensa in de binnenstad is wel overwogen, zegt Scholten, maar dat zou de studenten te veel duieren. "Een week erna is de toetsweek, vandaar. Eventueel voeren we daar in een later stadium actie."

■ Riki Janssen

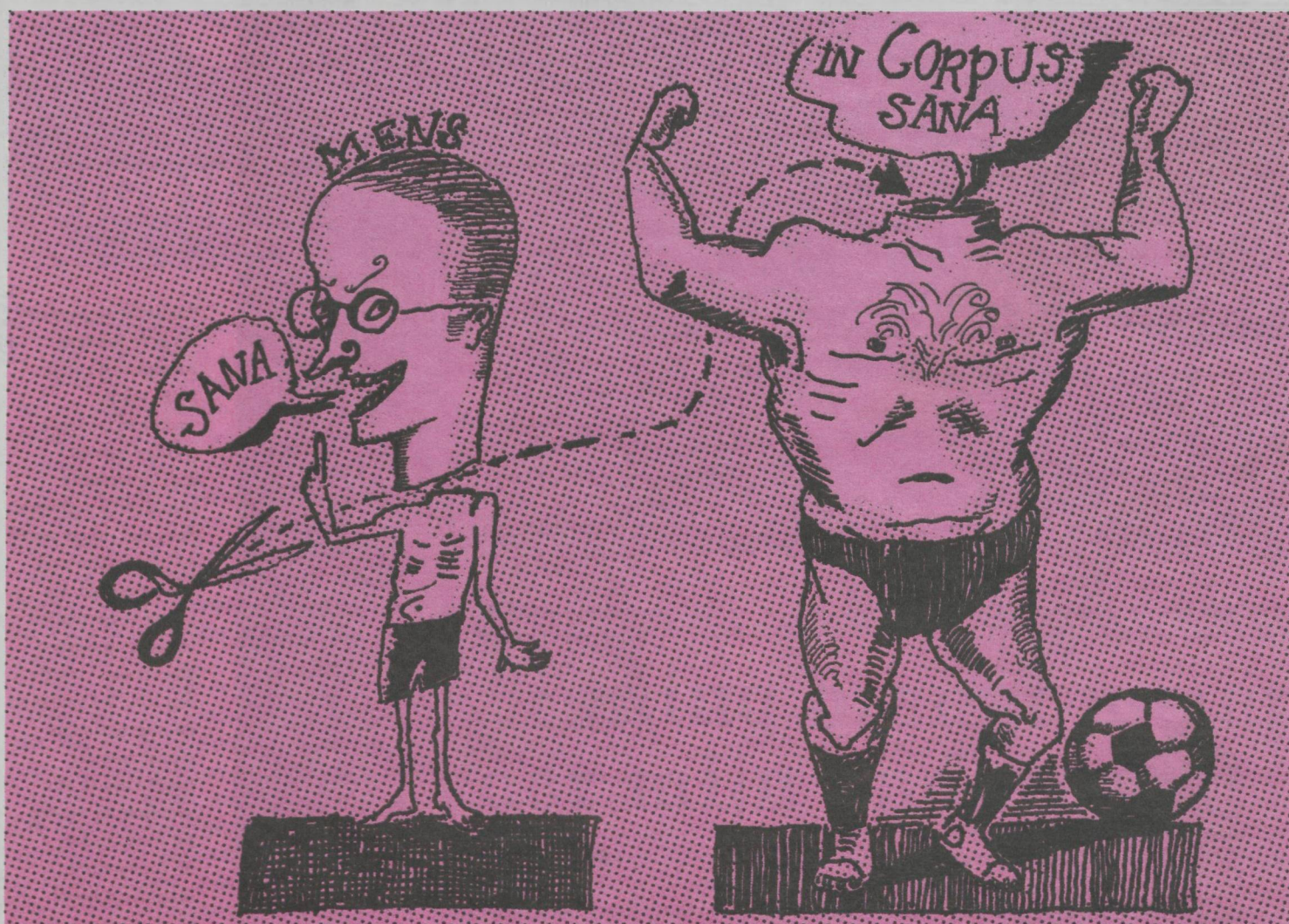

Only in English

5 Maxim of the week: Dutch identity doesn't exist
6 Witschge Wanderings: sympathising with famous outlaws

Stelling: stel lichamelijk opvoeding voor studenten verplicht

"Ik zou er blij mee zijn, nu kom ik niet aan sporten toe"

Illustratie: Toussaint Essers

Beweegt de student van vandaag wel genoeg? De Gentse rector Paul van Cauwenberge twijfelt daaraan en wil daarom het keuzepak lichamelijk opvoeding aan zijn universiteit instellen. Onder het motto: een gezonde geest in een gezond lichaam. De Universiteit Maastricht zou lichamelijk opvoeding als verplicht studieonderdeel moeten instellen. Eens of oneens?

"Ik zou daar niet voor zijn", zegt **Lars Borg-houts**. Hij is niet alleen in Maastricht afgestudeerd maar ook gepromoveerd in de bewegingswetenschappen. Sinds een jaar is hij lector aan de Fontys Sport Hogeschool waar hij zich onder andere bezighoudt met onderzoek naar lichamelijk opvoeding. "Het vak lichamelijke opvoeding moet kinderen laten kennismaken met sport en bewegen zodat ze later goede keuzes kunnen maken. Dat is het belangrijkste doel. We hebben hier met volwassen mensen te maken, die fase is dus al lang voorbij. Ik vermoed dat die Belgische rector het eigenlijk heeft over 'gezond leven'. Maar waarom zou je alleen studenten allerlei zaken op gaan leggen? Dan

moet je van alle mensen een uurtje sport per week eisen. En dan moet je ook ander gezond gedrag verplichten: niet meer dan twee glazen alcohol per dag, niet roken. Dat kan dus niet, dan ga je te ver, hier stuit je op ethische kwesties. Een student kiest zelf zijn studie, kiest zelf de stad, en kiest ook zelf of hij er mee doorgaat of stopt. En dan zou je hem wel verplichten tot een uurtje sport? Als je daarmee begint komt straks de cultuurwetenschapper een uur voor kunstgeschiedenis opeisen of de musicus een uurtje muziek per week."

Ook **Henk Scholten**, student fiscale economie en lid van de universiteitsraad namens Dope, ziet weinig in de stelling. Hij was tot voor twee jaar een fervent voetballer, nu squasht hij twee uur per week. "Je moet niet te snel dingen verplicht stellen. Iedereen is oud en wijs genoeg om zelf keuzes te maken. Je kunt het sporten wel aanmoedigen door bijvoorbeeld de UM-sportkaart niet te duur te maken. Of via een andere weg bewegen te promoten."

"Ik zou heel graag willen dat sport voor iedereen een normaal onderdeel van de week zou zijn", zegt de directeur van UM-Sport, **Han van Zeijl**. "Maar verplichten, nee, dat heeft op deze

leeftijd geen zin, dat werkt niet." Wel ziet hij mogelijkheden om studenten meer dan nu aan het bewegen te krijgen. Het idee van de Belgische rector, die pleit voor een keuzepak lichamelijk opvoeding met praktijk en theorie, lijkt op het zijne. "Faculteiten zouden sporten kunnen stimuleren door bijvoorbeeld studiepunten te geven als iemand een heel sporttraject heeft doorlopen. Eventueel voegen we wat theorie aan het traject toe, dan zijn er natuurlijk meer punten te verdienen. We hebben over deze opties al de nodige discussies gehad in ons landelijke en Europese netwerk." Bij het laatste zijn zeventig universiteiten betrokken, sommige bieden al zo'n sporttraject aan.

Nytka van Nieuwkoop, tweedejaars gezondheidswetenschappen, laat een ander geluid horen. "Ik ben het er wel mee eens, ik denk ook niet dat studenten het als een verplichting zullen ervaren, maar eerder als een welkome afleiding tussen de colleges en onderwijsgroepen. Ik denk sowieso dat studenten te weinig bewegen in combinatie met het vele feesten. Dit geeft een mooie balans. Ik zou er zelf blij mee zijn, want nu kom ik eigenlijk niet aan sporten toe."

■ **Riki Janssen**

Colofon

Redactieadres

Bonnefantenstraat 2
(volg routeborden in het Visitors' Centre)
Postbus 616
6200 MD Maastricht
T 043 - 38 85 385
F 043 - 38 82 799
E observant@obs.unimaas.nl
W www.observant.unimaas.nl

Stichtingsbestuur

Cor Spreeuwenberg (vz), Etienne Packbier,
Marloes Rikhof

Redactieraad

Rico Camp, Erik Driessen, Ellen Krijnen,
Christoph Rausch, Eline Verwey

Redactie

Riki Janssen (hoofdredacteur) T 38 85 384
Wammes Bos T 38 85 383
Wendy Degens T 38 85 382
Irene Smeets T 38 85 386
Maurice Timmermans T 38 85 381

Beheerder

Marlies In de Braekt T 38 85 385

Redactie-assistent

Marion Janssens T 38 85 390

Aan dit nummer werkten verder mee:

Myrte Dujardin, Sigrid Heuvelmans, Jorien Knevel, Wiel Kusters, Lisa Mödel, Hans Philipsen, Sina Spohr, Danielle Stals, Loes Witschge, Christina Wunderlich

Fotografie

Philip Driessen, Loraine Bodewes

Opmaak

Simone Golob

Basisontwerp

Studio Dumbbar, Rotterdam

Vertalingen

o.a. door B. Wall & P. Nekeman

Druk

Em. de Jong b.v., Baarle Nassau

Mededelingen

Voor het inleveren van mededelingen zie aanhef op mededelingenpagina

Advertenties

Bureau Van Vliet, Postbus 20, 2040 AA Zandvoort. Tel. 023-5714745, fax 023-5717680, l.paap@bureauvanvliet.com
Internet: www.bureauvanvliet.com
(Voor Paartjes zie info bij Paartjes)

Abonnementen

Leden van de universitaire gemeenschap ontvangen het blad gratis. Afgestudeerden en andere belangstellenden kunnen zich abonneren voor € 37,00 per jaar. Losse nummers € 1,00

HOP

Observant is aangesloten bij het Hoger Onderwijs Persbureau

© Stichting Observant

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de hoofdredacteur geheel of gedeeltelijk worden overgenomen

Nieuw conservatief

De nieuwe conservatieven zijn in opmars. Vorig jaar gaf Dalrymple de Tanslezing. Zijn boodschap was eenvoudig: verslaafden kiezen er zelf voor, dus hulp werkt averechts. Dat dit gedachtegoed bij politici als Verdonk en Wilders aanslaat, zal weinig verbazing wekken,

maar deze zomer bleken ook maar liefst vier ministers in het huidige kabinet een boek van hem mee te hebben op vakantie. En ook buiten het kabinet is hij populair, zijn boeken worden goed verkocht en zijn lezingen zijn steevast uitverkocht. Onlangs mocht ik hem van replek dienen in een uitverkochte zaal in Nijmegen. Zijn boodschap was dezelfde als in Maastricht en in flagrante tegenspraak met de stand van zaken in de wetenschap. Dalrymple is dan ook geen wetenschapper, maar een gepensioneerd psychiater die zijn klinische ervaring koppelt aan conservatieve retoriek.

In de wetenschap wordt verslaving beschouwd als een 'hersenziekte': de hersenen passen zich op verschillende manieren aan wanneer je vaak drinkt, spuit of slikt. En we weten nu dat deze effecten sterker zijn wanneer

dit gebeurt tijdens de adolescentie. De reden daarvoor is dat de hersenstructuren die belangrijk zijn voor planning en remming van impulsen dan nog niet volgroeid zijn. En dat zijn nu net de systemen die belangrijk zijn voor de 'vrije' keuze van de verslaafde. De 'vrije keuze' van de verslaafde wordt gemaakt met hersenen die langdurig of zelfs voorgoed veranderd zijn door de verslaving.

Okay, maar die eerste keuze dan? Daarvan weten we dat genen en omgeving belangrijk zijn en dat vaak een unieke combinatie van de twee voor problemen zorgt. Als je een bepaald genotype hebt, is de kans om een psychose te ontwikkelen als je op jonge leeftijd gaat 'blowen' veel groter. Aan een ongunstig genotype kun je weinig doen en in sommige buurten en klassen 'blowt' de meerderheid. Dus hoe vrij is die keuze? Het retorische antwoord dat we nog van de Tanslezing kennen was dat Mao de meest succesvolle behandelaar van verslaving is uit de geschiedenis: na zijn dreiging om verslaafden dood te schieten, zouden er vele gestopt zijn. Dus verslaving is een vrije keuze. Het eerste wetenschappelijke artikel over deze 'behandeling' moet ik nog zien (net als het eerste wetenschappelijke artikel van Dalrymple) want we weten dat de resultaten van gedwongen afkicken op zijn

minst omstreden zijn. Genoeg over deze man.

Onlangs was het de beurt aan een andere populaire neo-conservatief om zijn verhaal in Maastricht te houden. Ad Verbrugge begon met een 'faux pas': hij was te laat omdat hij in Sittard in het verkeerde deel van de trein was blijven zitten en in Heerlen was uitgekomen. Dat lag volgens hem aan de NS. "Een echte man", concludeerde mijn vrouw fjintjes. Maar daarna hield hij uit zijn hoofd anderhalf uur lang een interessant betoog over vrijheid. Die ontstaat pas als je eerst voldoende vaardigheden geleerd hebt, zodat je uiteindelijk je meesterschap kunt tonen. Hij legde de schuld van de huidige alcoholproblematiek bij jongeren dan ook bij een gebrek aan discipline en teveel vrijheid voor de jeugd. De door hun ouders bevochten vrijheid in de jaren zestig en zeventig bouwde bij hen voort op een bouwwerk van met discipline aangeleerde vaardigheden en nu klagen ze over de zuipende en ongemotiveerde jeugd, die ze zelf te vrij opvoeden. Interessante analyse waar ik me beter in kan vinden. Toch even schrikken.

■ **Reinout Wiers**

De column wordt op persoonlijke titel geschreven

12 procent UM-prof is vrouw

Op dit moment is ongeveer 12 procent van alle hoogleraren aan de Universiteit Maastricht vrouw. Vorig jaar rond deze tijd was dat nog 7 procent. Het Maastrichtse aanmoedigingsbeleid – het college van bestuur belooft faculteiten die een vrouwelijke hoofddocent bevorderen tot prof met een ton euro – lijkt zijn vruchten af te werpen.

De UM hoeft zich hoogstwaarschijnlijk weinig zorgen te maken over de *naming and shaming* die minister Plasterk vorige week in zijn emancipatienota aankondigde. Hij wil universiteiten die niet genoeg vrouwelijke hoogleraren en bestuurders – hierin blijft de UM wel achter – benoemen,

aan de schandpaal nagelen. Het is essentieel, zo zei hij, dat meer vrouwen tot de top doordringen. Niet alleen zijn ze een voorbeeld voor anderen, maar ze hebben ook “invloed op de machtsfeer in de academische wereld”.

In de Maastrichtse telling van 2006 en 2007 zijn zowel de gewone hoogleraren, de bijzondere (betaald door derden en vaak kleinere aanstellingen) en de professoren met een aanstelling bij het academisch ziekenhuis meegenomen. Bij de faculteit- cultuur- en maatschappijwetenschappen zijn de vrouwen het sterkst vertegenwoordigd: zes van de vijftien. De psychologen hebben er drie op een totaal van twaalf. De nieuwe

faculteit FHML telt er dertien op een totaal van 150 hoogleraren.

Landelijk was eind 2006 volgens de VSNU 10,5 procent van alle Nederlandse hoogleraren vrouw, een jaar eerder was dat nog 9,9 procent. In deze telling zijn alleen de gewone hoogleraren meegerekend waardoor een vergelijking met de UM-aantallen niet mogelijk is. Een woordvoerder van de VSNU laat weten dat zij in de toekomst ook de bijzonder hoogleraren en de professoren verbonden aan academische ziekenhuizen in hun tellingen willen meenemen. “Nu zijn er nog geen betrouwbare cijfers voorhanden.”

■ Riki Janssen

Aantal Maastrichtse studenten met eetstoornissen groeit

Per jaar melden zich zo'n 50 studenten met een eetstoornis bij de Riagg of het AZM. Zij maken 30 tot 40 procent uit van het totale aantal patiënten met eetproblemen dat zich per jaar in Maastricht meldt.

Heiny Eilkes, hoofd studentenbegeleiding van de UM en gezondheidszorgpsycholoog, sprak in 2005 met vier Maastrichtse studenten met eetstoornissen. In 2006 verdubbelde dit aantal. Onduidelijk is of zij verdere stappen hebben ondernomen, zich bijvoorbeeld gemeld hebben bij de huisarts of in het ziekenhuis.

Het gaat om mensen die lijden aan anorexia nervosa, bulimia nervosa of verwante ziektes. De eerste groep eet weinig tot niets en is bang om aan te komen. Er is sprake van ondergewicht waardoor ze in het ziekenhuis terechtkomen. De poli eetstoornissen van het AZM ontvangt

jaarlijks 75 tot 125 mensen – een dertigtal studeert aan de Universiteit Maastricht, Hogeschool Zuyd of een andere onderwijsinstelling in de regio. De Riagg begeleidt juist meer bulimiapatiënten die vaak een normaal gewicht hebben, maar last hebben van eetbuien. Regelmatig werken ze flinke hoeveelheden voedsel naar binnen om vervolgens extreem te gaan sporten, lijnen, laxeren of braken. Daarnaast zien de therapeuten een groep die in de restcategorie valt – zij hebben wel de symptomen, maar voldoen niet aan de criteria voor anorexia of bulimia.

“Het aantal studenten met eetstoornissen lijkt te groeien”, concludeert ook Sandra Mulkens, psychotherapeut en universitair docent psychologie aan de Universiteit Maastricht. “Maar we moeten niet vergeten dat de totale studentenpopulatie ook toeneemt.” Mulkens behandelt bij de Riagg volwassen personen. “We zien steeds meer

18 tot 25-jarigen op het spreekuur. Drie jaar geleden waren dit er 22, vorig jaar 30. Toch is ons totale aantal eetstoornispatiënten vrij constant gebleven.” Duidelijk is dat de ziekte vooral bij vrouwen voorkomt. “We zien bij ons bijna nooit een man.”

In het kader van de landelijke dag van de psychische gezondheid, is er vandaag in het Centre Céramique een infomiddag- en avond over eetstoornissen. Allerlei instellingen geven advies en informatie en er zijn lezingen. Ook de UM is vertegenwoordigd met haar psychologisch onderzoek naar eten en eetstoornissen. Mulkens: “Psychische stoornissen worden op deze speciale dag uit de taboesfeer gehaald.”

■ Wendy Degens

Gevangen in gewicht, infomarkt Centre Céramique, donderdag 11 oktober, 15.30-20.30 uur

Belangstelling verenigingen daalt

Circumflex, Koko en Saurus hebben dit jaar minder nieuwe leden binnengehaald dan voorgaande jaren. Circumflex heeft onlangs 134 eerstejaars geïnaugureerd – vorig jaar waren het er nog 180. Koko gaat met 20 procent achteruit: van 220 naar 176 nieuwelingen. Ook Saurus kan de instroom van 2006 niet evenaren. Vorig jaar stapten zo'n honderd eerstejaars in de boot van de grootste studentensportvereniging van Maastricht. Nu tien minder. Alleen studentenvereniging Tragos mag in haar handjes klappen. In de sociëteit Fort Willem lopen 105 nieuwe leden rond, iets meer dan de 100 van voorgaande jaren.

Ondanks de tegenvallende cijfers is er geen bezorgdheid te bespeuren bij Saurus of Circumflex. Saurus-voorzitter Wout Rensink: “We zijn niet ontevreden. Bovendien hebben we een goed gevoel over deze nieuwe lichting. Veel potentie, prima kwaliteit, sportief.” Koko-voorzitter Willem-Jan Smits geeft toe dat het lastiger wordt om nieuwe mensen te trekken. “Aan de Universiteit Maastricht komen steeds meer buitenlanders studeren. Daarnaast hebben dit jaar minder mensen meegedaan aan de Inkom.” En dat terwijl de jaarlijkse introductieweek in augustus dé plek is voor de verenigingen om zieltjes te winnen en te laten zien wie ze zijn en wat ze doen. Aan de Inkom van 2007 deden 1923 eerstejaars mee, vorig jaar bijna tweeduizend. Een behoorlijke groep – 831 studenten – kwam van over de grens. De buitenlandse studenten laten het massaal afweten bij de vier grote verenigingen. Circumflex trok acht buitenlanders, Koko negen, Tragos drie en Saurus vijf. De buitenlanders die lid worden, spreken veelal de Nederlandse taal of verstaan het.

■ WD

Dertiende maand

Medewerkers van universiteiten gaan meer verdienen. De eindejaarsuitkering gaat omhoog en zal in 2009 gelijk staan aan een 'dertiende maand'. In totaal gaan medewerkers er tot maart 2010 met 9,65 procent in salaris op vooruit. Wel worden er twee vrije dagen geschrapt.

Door de forse verhoging van de eindejaarsuitkering is de stijging van het maandsalaris op het oog wat summier: 2,25 procent erbij per 1 januari 2008, en nog eens 2,1 procent extra in 2009, zo blijkt uit een concept-cao waarover vakbonden en universiteiten dinsdag een akkoord hebben bereikt.

Van de totale loonstijging van 9,65 procent is één procent gefinancierd door twee vrije dagen in te leveren. De universiteiten krijgen in het onderhandelaarsakkoord ruimte voor experimenten met functiecontracten. Daarin kunnen wetenschappers afspraken maken over een meer flexibele indeling van hun onderwijs- en onderzoekstaken. Verder zijn in het akkoord afspraken gemaakt over wetenschappers die nog geen vaste aanstelling hebben bij een universiteit. Zo is er de komende twee jaar voor iedere postdoc tweeduizend euro beschikbaar voor loopbaanontwikkeling. Daarmee kunnen ze cursussen volgen die hen kansrijker maken op de arbeidsmarkt.

■ HOP

Onderzoeksmasters

Onderzoeksmasters aan Nederlandse universiteiten vallen in de smaak. Vooral de docenten oogsten veel waardering.

Dat blijkt uit het jaarlijkse Elsevier-themanummer over het hoger onderwijs. Elsevier zegt niets over de onderzoeksmasters van de Universiteit Maastricht. De respons was te gering.

Nijmegen, Utrecht, Groningen en Tilburg verzorgen de beste researchmasters. De Universiteit van Amsterdam en de Universiteit Leiden staan in deze ranglijst onderaan. Vooral de studenten van de Radboud Universiteit Nijmegen zijn tevreden. Ze geven een 7,7 voor het programma plus de begeleiding. Ook het wetenschappelijke gehalte krijgt een 7,7. Docenten krijgen een 8.

■ HOP

Ramadanmaaltijd

In de hoek staat een tafel vol exotische, smakelijk uitziende gerechten. Het ruikt er heerlijk. Bezoekers van studentenekklesia Tafelstraat 13, voornamelijk internationale, islamitische studenten, wachten echter geduldig met eten afgelopen vrijdagavond. De maaltijd is georganiseerd vanwege de ramadan en dus mag er pas om kwart over zeven, na zonsondergang, gegeten worden.

Wanneer de gasten het verlossende woord krijgen dat ze aan tafel mogen gaan de gesprekken al gauw over geloof, intolerantie en politicus Geert Wilders. “Ik erger me niet aan Wilders. Hij provoceert wel, maar zo lokt hij een debat uit” aldus een van de gasten. Niet iedereen is het daarmee eens. “Ik vind dat je pas je mening mag geven als je ook echt de inhoud van een

onderwerp kent”, klinkt het. “Inderdaad, Wilders weet niet waarover hij praat, dat irriteert me,” zegt geneeskunde student Mohammed Kibria. “Maar een goede moslim zou hem nooit vermoorden” voegt hij toe.

Tafelstraat 13 krijgt regelmatig islamitische studenten over de vloer. “Het begon met Indonesische moslims. Daar organiseerden we activiteiten voor, wanneer zij geen geld hadden om tijdens de feestdagen naar huis te gaan. Het aantal activiteiten is de laatste jaren steeds toegenomen” vertelt studentenpastor Esther Diederens.

De maaltijd vanavond is mede georganiseerd door – de nog in oprichting zijnde – islamitische studentenvereniging. Mohammed Salhi, inmiddels oud-student aan de Universiteit Maastricht, maar wel een van de initiatiefnemers

van deze vereniging: “De naam staat nog niet helemaal vast, maar voor 2008 willen we officieel van start gaan.” Een bestuur is min of meer gevormd, potentiële leden zijn er al, meent ook Diederens: “Er is vanuit de moslimstudenten echt vraag naar een islamitische studentenvereniging”. Het doel van de vereniging is duidelijk: “We willen participeren in het Maastrichtse studentenleven. In debat gaan met allerlei studentenverenigingen, maar ook Maastrichtaren.” Ook streeft ze naar wederzijdse acceptatie van moslims en niet-moslims. En daarnaast: “Voor veel moslimstudenten is het moeilijk zich als gelovige te ontwikkelen nu er zoveel kritiek op de islam is. We willen hen laten zien dat ze er niet alleen voor staan.” (MD, foto Philip Driessen)

Universiteit Utrecht domineert Elsevier-ranking

De Universiteit Utrecht blijft volgens hoogleraren en hoofddocenten de beste brede universiteit van Nederland. De studenten daarentegen zijn het meest tevreden over de Vrije Universiteit, gevolgd door – op een gedeelde tweede plaats – de Maastrichtse en Utrechtse universiteit. Dit blijkt uit de jaarlijkse hoger-onderwijspecial van weekblad Elsevier.

In de enquête onder ruim 7200 studenten gooit de Vrije Universiteit de hoogste ogen. Zeven opleidingen worden als beste beoordeeld. Bij de Universiteit Utrecht, inclusief de Roosevelt-dependance in Middelburg en de Universiteit Maastricht komen vijf opleidingen als beste uit de bus. Voor Maastricht zijn dat psychologie, geneeskunde, economie, internationale bedrijfskunde en gezondheidswetenschappen.

Over zes topopleidingen zijn studenten en hoogleraren het roerend eens: bedrijfswetenschappen (Erasmus Universiteit), bestuurskunde (Universiteit Utrecht), sociologie (Radboud Universiteit), gezondheidswetenschappen (Universiteit Maastricht), farmaceutische wetenschappen (Universiteit Leiden) en elektrotechniek (TU Delft). Voor de 'professorenranglijst' werden zeventienhonderd hoogleraren en hoofddocenten ondervraagd. In het algemeen klasserement is onderscheid gemaakt tussen de zes klassieke universiteiten, de drie kleinere – hieronder valt de UM – en de drie TU's. Wageningen komt – omdat het de enige landbouwuniversiteit is – niet in de lijst voor. Van de drie kleinere universiteiten komt Tilburg volgens de experts als beste uit de bus (Maastricht op twee), terwijl Eindhoven van de drie technische universiteiten het sterkst is. De deskundigen beoordeelden in totaal 31 studies op vier punten: het bachelorprogramma, het aanbod van masteropleidingen, de docenten en de wetenschappelijke publicaties. In elf gevallen kwam er een Utrechtse opleiding bovendien. De dominantie van Nederlands grootste universiteit is het sterkste in de sector taal & cultuur: de hoogleraren beoordeelden vijf opleidingen en vier maal kreeg Utrecht de eerste plaats toegevoegd. Alleen bij godgeleerdheid kreeg de Leiden de voorkeur.

In de sector 'economie en recht' is Utrecht met maar twee onderzochte studies vertegenwoordigd: economie en Nederlands recht. Daar ging de voorkeur van de profs in beide gevallen uit

Speeddaten tijdens Wiser Festival

Donderdagmiddag 4 oktober, Café Zuid. De Amsterdamse gender-prof. Saskia Wieringa, de jonge Maastrichtse onderzoeker Aagje Swinnen (geen prof. maar aio) en de Leidse hoogleraar staats- en bestuursrecht Janneke Gerards zitten duimen te draaien. Als deze bezoeker zich meldt, veren ze op. "Ah, eindelijk een 'speeddater'. Als je wilt, kun met ons alle drie tegelijk daten." Het Maastrichtse Centrum voor Gender en Diversiteit heeft een speeddate georganiseerd als onderdeel van het tweedaagse, internationale Wiser Festival. Thema: vrouwen in de wetenschap. Vrouwen kunnen vragen stellen dan wel advies vragen aan arrivees (uitgezonderd Aagje Swinnen)

over de manier waarop ze hun academische carrière kunnen inrichten. Alleen komt er niemand opdagen. Er is meer animo voor onder meer de gelijktijdige lezingen in het Bonnefanten Museum en voor het debat over leiderschap in het Derlon Theater. De andere drie sessies – op donderdag in de namiddag en op vrijdag – konden rekenen op meer belangstelling.

Dan is het zover: er is een vrouw gesignaleerd met een vraag over haar carrière. Ze neemt samen met Janneke Gerards plaats aan een tafeltje. Rian Voet runt een bedrijfje in Rotterdam, dat onderzoek doet en lezingen of trainingen verzorgt op het gebied van 'vrouwen en burgerschap'.

Hoe krijg je meer vrouwen in besluitvormende organen, zegt ze ter verduidelijking. Haar vraag: komt alleen universitair personeel in aanmerking voor onderzoeksbeurzen van, zeg, NWO of kan ik die als zelfstandige ook krijgen? Gerards wijst haar op een paar websites en adviseert haar om te netwerken bij ministeries. Voet schrijft gretig mee in haar kladblok. Na tien minuten – het is per slot speeddaten – vertrekt ze tevreden. Gerards vindt speeddaten leuk, zegt ze. "Ja, tenminste... wat bedoel je? Ik vind het leuk zolang het over wetenschap gaat. Ik heb een partner waar ik zeer op ben gesteld." (foto, Philip Driessen, MT)

naar de Universiteit van Tilburg. Ook in de sector 'gedrag en maatschappij' – waar zeven opleidingen onder de loep werden genomen – is de competitie stevig. Bij zes gewogen opleidingen kreeg Utrecht 'slechts' twee keer de voorkeur boven de rest. Bij pedagogie kwam de Vrije Universiteit beter voor de dag en bij sociologie de Radboud Universiteit Nijmegen. De Universiteit van Amsterdam verslaat de concurrentie met psychologie en culturele antropologie. Ook heeft die instelling volgens hoogleraren en hoofddocenten de beste opleiding communicatiewetenschap. Opmerkelijk, want vijf jaar geleden werd de UvA nog door klagende studenten voor de rechter gesleept omdat er niets zou deugen van de opleiding.

■ HOP, Thijs den Otter

Education Prize 2007

Who beats them all when it comes to education?

Do you know a person or a group that makes or has made an extraordinary contribution to education at Maastricht University? Does this meet the following criteria:

- the contribution is a structural one;
- the effort and involvement of those who made it can be called extraordinary or special;
- the contribution in itself is interesting, inspiring, instructive and has an exemplary function.

Then **nominate** this person for the Education Prize 2007!

Send a letter to the jury: attn. of Renée Waumans, SBO/Griffie CvB, Minderbroedersberg 4-6, 6221 LK, Maastricht, tel 388 27 34, or e-mail: R.Waumans@BU.unimaas.nl

Please include the name of the group or person, a motivation of max. 500 words, if possible a brief career description of the nominee, and your own name.

Nominations must be received not later than **30 November 2007**. The Prize will be presented to the winner at the Dies Natalis on **January 11, 2008**. So keep this date free in your agenda!

More info: www.unimaas.nl/onderwijs/prijs

FOKKE & SUKKE GAAN LEKKER KOKKERELLEN

OBSERVANT

ENGLISH

First Science Café in Maastricht

Many visitors, little discussion

Talking about science in a pub. This is, in a nutshell, what the Science Café is all about. The first Maastricht programme took place on Tuesday evening in the foyer of the Kumulus theatre. The hall was filled with students, exactly as the organisers had wished. But the topic failed to encourage discussion.

It is Tuesday evening 21:00 hrs. and Studium Generale and Concordantia, the study association of European Studies, who have organised this first evening, have little reason to complain: all the chairs and bar stools are occupied and small groups are standing here and there. Rector Gerard Mols is the panel chairman and introduces the three guests for the evening: professor of Philosophy René Gabriëls, professor of International Law Menno Kamminga and – the only one from outside Maastricht University – Wim Buys, professor at Delft University of Technology and researcher for the international chemistry and synthetics group DSM.

The first half hour is a question-and-answer session between Mols and the official guests. Who are they, what do they do, who sponsors their research? Then the key question: how objective is science? René Gabriëls, who generally focuses on poverty issues, believes that academic freedom is under pressure, while this freedom is so important for a researcher. "We are becoming more and more dependent on contract research." But he also points in the direction of politics. "It is simple to tell the truth, but politicians don't want to hear it." He refers to professor Köbben's book *The Unwelcome Message*. "I can recommend it. It shows how some researchers are under pressure and feel they must adapt their research outcomes when superiors or clients are not satisfied with the results."

Photo: Philip Driessen

Another danger lurking in the background is the matter of 'publish or perish'. Publishing is the only thing that counts, otherwise you're not respected as a researcher. Researchers do not even have time any more to critically read their colleagues' works. Mols tells of a case of plagiarism by prof. Hans Werner Gottinger. "This man published 120 articles, work by others, in respectable journals. He was discovered by a student. How was it possible that everyone missed this? Someone told me because there is no time to read the words of other professors. It's true."

Wim Buijs is optimistic and as far as he is concerned, there is no problem: objectivity and science go very well together, even when industry gets mixed up in it. "In the seventies, large companies such as Shell, DSM and Philips had

separate departments where researchers worked in secret. But they collapsed. Why? Not because they had bad researchers working for them, but because the whole field of research has grown enormously. Industry needs universities. They also realise that objectivity is a great good." Discussion is the magic word in the Science Café, but that does not take off, neither before nor after the break. Was it lack of affinity? Was the English language too difficult a hurdle? Shyness? Or was the topic too difficult? When a student makes the effort to ask a question about a current issue such as climate change – "Is it really all that bad? One researcher says it is, another says it isn't" – he does not get much attention. The microphone quickly ends up in Mols' hands again.

■ Wendy Degens

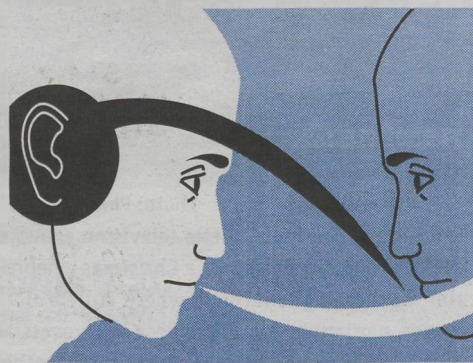
Observant's maxim of the week: Dutch identity doesn't exist

'You can see what binds the Dutch together'

According to Dutch princess Máxima there is no such thing as 'the Dutchman'. Dutch people are too diverse; therefore a single Dutch identity doesn't exist. She caused a national stir with her statements. People were angry and blamed her for not knowing what she's talking about. Is Máxima right? And what about the identity of neighbouring countries?

"I can relate to that," says student of law Zinzi Aben. "You can have the Dutch nationality, but that doesn't mean that you have a Dutch identity. This country knows so many cultures; I couldn't say what the Dutch identity is either. I don't feel Dutch myself; only when I'm on vacation. Then I realise that we are more down to earth than people in the United States, for example. This is just a small country, but with big differences. When I visit Amsterdam I notice that the people there are different from the people in Limburg."

"The diversity in the Netherlands is typically Dutch," says German University College student Hannah Mueller. "I have been living here for over a year now and the experience I have with the Dutch is that most of the time they are open, friendly and tolerant. But you shouldn't

make a list of what every Dutch person should be." Talking about identity is a whole different story in her country. "In Germany it is a difficult subject because of our past. It's a taboo; people are afraid to say that they are German. Maybe that is typical for our identity." But when Germany reached the semi-finals during the 2006 soccer World Cup, didn't people show that they were proud of their country again? "Yes, that's right. Maybe because of these kinds of achievements we will be able to talk about our German identity someday."

"I think what Máxima meant is that you can't put everyone in one box, but I do think you can identify a Dutch identity," says Sophie Van-

hoonacker, associate professor at the Faculty of Arts and Social Sciences. "Because I'm from another country, from Belgium, I see what binds Dutch people together. They are straightforward and like to speak their minds. Also, organisations and the government are more transparent than in Belgium – I can appreciate that."

"Dutch identity is better developed because you share a longer history with each other. Belgium has only existed for 177 years. Besides that, there are different language areas in my country: Flanders is Dutch and the Walloon provinces are French. But I also see a Belgian identity: because of these differences people are used to making compromises. That often happens in the corridors of the Parliament."

"Belgian people are more like Burgundians: they like good food, nice cars and beautiful houses. And that goes for both areas. Perhaps also typically Belgian is that we don't take ourselves too seriously. The downside to this is that people don't have strong national awareness. Look at the current problems concerning the formation of a new Belgian government: people don't go out on the streets to demonstrate. Live and let live, that's our motto."

■ Irene Smeets

Students protest against restaurant

Students and staff are being called upon this week, in lectures but also in small ads and flyers, not to buy anything in the restaurant in Randwijck on Thursday 18 October. With this boycott, student union Dope and study associations Helix, Lunatik and Santé want to vent their dissatisfaction with the "25 per cent regulation" in the restaurant.

Since 1 October, anyone visiting the restaurant and not using a UM card to pay, will get a surcharge of 25 per cent. General and Technical Services hopes that in doing so it will reduce the crowds in the two restaurants. Visitors from outside Maastricht University, for whom the university subsidy on rolls, coffee and meals is not intended, are partly responsible for the situation.

"We are in favour of UM subsidy for students and staff", explains Henk Scholten, member of the university council on behalf of Dope. Let there be no misunderstanding about that. But the fact that one can only pay with the UM card is another matter. "Why can we not pay the normal price cash or with the 'chipknip' upon showing a UM card? Some students do not have enough money in their bank accounts to replenish the credit on their UM cards. Many are paid cash in the jobs they have. It would be useful if we could put cash onto our UM cards."

The action was initially planned for Friday 28 September, but was postponed because the Executive Board, in the person of the vice-president André Postema, had proposed a meeting with the students. "In that meeting last week, no definite promises were made. André Postema only said that our alternatives would be looked at."

A boycott was also considered in the restaurant in the inner city, says Scholten, but that would affect students too much. "The week after is an exam week, you see. We might consider taking action there at a later stage."

■ Riki Janssen

Student associations unpopular

For years, foreign students have steered clear of the Maastricht student associations Koko, Circumflex, Tragos and Saurus. This year is no different. Of the five hundred new members, a mere 5 per cent is from abroad, and most of those are German or Belgian. Many of them already speak Dutch, the language used at the associations. Language problems and study obligations are the answers that foreign students usually give when asked why they do not join a student social club. In addition, many – whether justified or not – are not impressed with Koko, Circumflex and Tragos. They believe that their main activity is drinking and not much useful happens. An exception is made for Saurus, whose members row.

■ Wendy Degens

Story behind the ads

Guys still consider dancing girlish

Three girls looking for salsa partners for a beginner 2 course, 06-1670 1834 or email T.Pankert@student.unimaas.nl

Meeting Johanna Nedele (20), Teresa Pankert (19) and Natalie Neumann (21) is a pleasure. They are three pretty, witty girls, second-year molecular life sciences students and passionate dancers. The first two used to dance back home in Germany, and Natalie, together with Teresa, followed the salsa beginners' course at Maastricht's dance association Let's Dance. As the commitment to a student association turned out to be a little too obligatory for them, they quit after the first year. However, unlike their male dance partners from last year – who decided against continuing their dancing careers – the girls would like to pursue their hobby further. They love salsa and its South American temperament, and want to follow the advanced class at dance school Salsa con Pasión at the Maastricht bar De Kadans. They'd also

Going on holiday?
Leave your plants with
Rose Green

TO BE COLLECTED FROM DROP-OUT:
Old desk & Girlfriend

Lonely Landlord
is looking for sociable female tenants

like to try ballroom and Latin dance, which "offers more variety, but is less popular". All they need now are dance partners. This, one would guess, should not be a problem for three

nice girls. One would expect a range of handsome, well-mannered gentlemen to be eagerly queuing up. So why is it then, that this is not the case?

The three blame it partly on the male aversion to dancing. Apparently, guys still consider dancing girlish – they're afraid of losing part of their masculinity if they show a bit of rhythm. However, once men have overcome their prejudices they do seem to enjoy it, as the girls have experienced. What do men fear more then: that they could actually enjoy dancing, or that they would have to admit to it?

Natalie, Teresa and Johanna have another simple explanation: Maastricht is flooded with girls. Guys do not feel obliged to take the initiative themselves as they can simply lean back and enjoy the view. And should the rare case occur that one of them does want to dance, he can take his pick of a grand variety of girls. Naturally, these circumstances make it much harder for members of the female sex to find a suitable dance partner.

For these reasons, answers to the ad trickle in slowly. Of course, if they do not find any dance partners, the girls could still dance with each other or register on the waiting list which De Kadans put up for all those girls looking for partners. But they consider "neither one an option" – so what are they supposed to do? Maybe the students are going to lower their expectations and follow the salsa beginners' course. A beginner male dance partner is easier to find, they say.

■ Lisa Mödl

Witschge's wanderings

Photo: Philip Driessen

"This one is Willem Endstra, that one over there is Cor van Hout, and the last one is Van Kleef," the gallery owner says as he points at a variety of large photos of magnified sidewalks.

The two young men who have just entered the room nod. "I think we've visited all of these places," one of them says. Being out of the loop when it comes to the Dutch underworld (yes, we have an underworld), I barely recognise the names as belonging to famous outlaws who have been 'taken care of', let alone identify the pavements as places where these criminals drew their last breaths. To those fascinated with the Dutch mafia, however, these photographed tiles are more than just pictures of concrete and, for the two young men, sufficiently significant to travel nearly 250 kilometres just to have a closer look. "You start with reading a few books," one of the boys says about his odd hobby, "and before you know it you almost find yourself sympathising with these criminals because of their ingenuity."

The Dutch mafia is the central theme of Michiel Romeyn's photo exhibition in Suite 59, a small gallery built into a private house which also serves as a one-room hotel. The bespectacled man who lives there, apparently not bothered by the constant stream of visitors on his Sunday afternoon, warmly invites me into his tri-functional home and shows me around enthusiastically. We are followed at a distance by his dog, constantly wagging its tail. "The gallery only opens a few days a week," he says, "but when it does, people from all walks of life stop by." The exhibition is especially popular amongst those with a fascination for crime: "Last week, there was a group of people who had done a headstone tour through Amsterdam," he recounts. "They had visited the graves of every Dutch criminal who'd been liquidated in the past few years. Apparently this man (he points again to a collection of tiles) has the most conspicuous grave in the whole cemetery." Another artwork consists of a large, crocodile-

leather box in which a little television shows a constant loop of images of a Christmas celebration in the neighbourhood where Willem Holleeder, a criminal top-dog whose controversial trial has dominated the news in recent months, grew up. "I can imagine that this art is not at all interesting to the uninitiated," one of the visiting youths says about the entire collection, "but if you know something about the background, that lends it a certain value." And value it has, since the most prominent piece has been bought for several thousand euros and is destined to decorate a private home. "It would look beautiful in a large, modern house," the gallery-owner responds to my obviously surprised expression. "I can't tell you who bought it, but I can picture it in Lenny Kravitz's house in Miami." As my eyes widen further he adds: "But Lenny Kravitz didn't buy it."

■ Loes Witschge

Every week UCM-student Loes Witschge explores the city of Maastricht

Cultural tip

What: Early Birds Party
When: 12 October
Where: Kumulus Theatre foyer, Herbenusstraat 89
Admission: €3.50

Carnival is still some months away, but for those of you who can't wait to decorate yourselves, you can get into the swing of things early at the Early Birds Party this Friday. Boas, creative decorations and even birdlike costumes are more than welcome.

The party is being organised by Studium Generale and the *Vroege Vogels Comité* (Early Birds committee), an initiative of two alumni from the Universiteit Maastricht.

The two former students asked themselves: "Why do all parties start so late?" Their ideal evening out involves arriving early, partying hard and still getting home at a reasonable hour, so they don't have to sleep through the following Saturday morning. For this reason, their party is set to kick off at 10pm (early by normal party standards). Profits will be donated to a new orphanage in Thailand; presale tickets are on sale at the UM visitor's centre at Bonnefontenstraat 2.

Promotieonderzoek economie naar cynisme in organisaties

'Managers zijn net meeuwen; ze schijten de boel onder en laten ons de rotzooi opruimen'

‘Wat hebben ze nu weer bedacht?’ Cynische opmerkingen over het management lijken onschuldig maar zijn dat niet. De eigen werkprestaties lijden er weliswaar niet direct onder, mensen distantiëren zich op deze manier wel steeds meer van de organisatie, ondervond Fons Naus tijdens zijn promotieonderzoek bij economie. Bovendien kan het leiden tot een burn-out. “Mensen worden cynisch wanneer een organisatie haar woord niet nakomt.”

Een aantal jaar geleden stapte bedrijfskundige Fons Naus in Maastricht op de trein. In die tijd maakte de NS een roerige periode door: werknemers lagen overhoop (onder meer over het 'rondje om de kerk') met de leiding van het bedrijf. Vlak voordat de trein zou vertrekken, klonk een boodschap van de conducteur: "Dames en heren, zoals u ziet hebben we weer een zootje bij elkaar weten te schrapen. We hebben zowaar een locomotief en wagons, maar nog geen machinist. Zodra we die hebben gevonden, zullen we ver-

trekken." Naus stond versteld hoe de conducteur *en plein public* zijn frustratie uitte en vroeg de man om uitleg. Zijn reactie luidde: "Luister, als het management ons morgen vraagt om de trein dwars op de rails te zetten dan doen we dat. Ze weten het toch altijd beter."

Een veelzeggend voorbeeld, zegt Naus, die sinds kort aan de Universiteit van Tilburg werkt en morgen hoopt te promoveren aan de Universiteit Maastricht. "Een organisatie die zegt klantgericht te zijn, maar het niet waarmaakt verliest

zijn integriteit." Werknemers hebben geen vertrouwen meer en proberen door een cynische houding aan te nemen hun eigenwaarde hoog te houden. Ze gooien niet meteen het bijltje erbij neer, maar blijven hun taken zo goed en zo kwaad als het kan uitvoeren. "Mensen geven niet zomaar een verworven positie op, bovendien vinden ze het werk vaak leuk en spelen hun eigen normen en waarden een rol." Directies doen er echter goed aan om het niet te onderschatten, zegt Naus. "Bij veel mensen

blijft het 'onschuldig', maar het kan gevaarlijk, zelfdestructief zijn: het is één van de belangrijkste voorspellers van een burn-out." Uit eerder onderzoek bleek dat maar liefst de helft van alle werknemers een min of meer cynische houding heeft. Of mensen uiteindelijk toch afhaken en een andere baan gaan zoeken is niet onderzocht en vereist een langdurige studie, zegt Naus.

Willen bedrijven de houding van hun personeel veranderen, dan moeten ze, het klinkt als een open deur, bij zichzelf beginnen: "Oprechtheid is heel belangrijk. Dat een bedrijf doet wat het zegt te zullen doen. Mensen komen namelijk vrij van cynisme een organisatie binnen. Cynisme is dan ook niet zozeer een persoonskenmerk, maar een werkgerelateerde houding. Doordat de organisatie tegenstrijdige doelen – bijvoorbeeld de klant zo goed mogelijk helpen versus de klant maximaal twee minuten te woord staan – oplegt, wordt het vertrouwen van mensen geschaad en gaan ze vervolgens alles bekijken vanuit die bril."

Onlangs bleek uit een tevredenheidsmeting onder medewerkers van de Universiteit Maastricht (zie *Observant* 6) dat met name werknemers van boven de veertig en langer dan twintig jaar in dienst het meest cynisch oftewel negatief zijn over de cultuur en de stijl van hun leider. "Het verbaast me niet. Je ziet het overal, maar let op, een negatieve houding is niet hetzelfde als een cynische houding. Negatief heeft ook vaak met het werk zelf te maken, terwijl het cynisme over de organisatie gaat."

Naus ziet dat laatste ook aan de UM: "Een tijd geleden stuurde het college van bestuur een communicatiemail waarin ze haar ambitie bekend maakte om tot de top vijf van de beste Europese universiteiten te behoren. Verderop in de gang hoorde ik iemand keihard lachen: 'Nu hebben ze weer wat bedacht. Ze roepen wat, maar waar zijn de middelen om dat te realiseren?', klonk het. Met ambities is niets mis, maar stel als leiding haalbare doelen, zodat mensen je serieus blijven nemen."

Cynisme hangt in die zin nauw samen met het slagen of mislukken van organisatieverandering. Naus: "Mensen zien het zoveelste veranderplan voorbij komen en denken 'het zal wel'. Vervolgens gaan ze weer over tot de orde van de dag. Tijdens mijn onderzoek sprak ik enkele buschauffeurs. Eentje verwoordde zijn cynisme treffend: 'Managers zijn net meeuwen. Ze komen binnen met een hoop geschreeuw, schijten de boel onder en laten ons de rotzooi opruimen.'"

 Irene Smeets

Onderwijsprijs 2007

Wie spant de kroon als het om onderwijs gaat?

Kent u een persoon of groep die een bijzondere bijdrage levert of heeft geleverd aan het onderwijs van de Universiteit Maastricht?

Voldoet deze aan de volgende criteria:

- de bijdrage is structureel;
- de inzet en betrokkenheid van de maker(s) is bijzonder of mooi;
- de bijdrage is interessant, inspirerend en leerzaam en kan een voorbeeld stellen.

Nomineer deze dan voor de Onderwijsprijs 2007!

Stuur een brief aan de jury, t.a.v. Renée Waumans, SBO/Grieffie CvB, Minderbroedersberg 4-6, 6221 LK, Maastricht, tel 388 27 34, of e-mail: R.Waumans@BU.unimaas.nl

Vermeld de naam van de groep of persoon, geef een motivering van max. 500 woorden, evt. een korte loopbaanomschrijving, en vermeld uw eigen naam.

Nominaties moeten uiterlijk **30 november 2007** binnen zijn. Tijdens de Dies Natalis op **11 januari 2008** wordt de prijs uitgereikt. Reserveer deze datum dus alvast in uw agenda!

Meer info: www.unimaas.nl/onderwijsprijs

Een omgeving die uitnodigt tot snacken en stilzitten

De beste remedie tegen vetzucht en diabetes is gezond eten en veel bewegen, maar dat is gemakkelijker gezegd dan gedaan in een omgeving die uitnodigt tot snacken en stilzitten. Om de vele verleidingen het hoofd te bieden moeten de maatschappelijke spelers afspraken maken. Dat betoogde hoogleraar Ellen Blaak vorige week in haar oratie aan de Universiteit Maastricht. De overheid, het bedrijfsleven, verzekeraars, behandelaars en onderzoekers moeten de koppen bijeensteken, zegt Blaak. Alle partijen kunnen hun steentje bijdragen. Het zou bedrijven sieren als ze hun reclame voor snacks en tussendoortjes beperken. Verzekeraars kunnen hun goede wil tonen door bijvoorbeeld activiteitenprogramma's voor ouderen te vergoeden.

Uit Maastrichts onderzoek bleek immers dat de bloedsuikerspiegel van veertigplussers die meer bewegen – tenminste vijf dagen per week, een half uur – sterk verbetert en uiteindelijk leidt tot 40 procent minder gevallen van diabetes.

De proefpersonen, die een verhoogd risico op ouderdomssuiker vertoonden, namen kosteloos deel aan een bewegingsprogramma van de Universiteit Maastricht.

Naar aanleiding van deze bevindingen hebben inmiddels de verschillende maatschappelijke groeperingen gehoor gegeven aan een uitnodiging voor een workshop in Maastricht, eind oktober.

Blaaks leerstoel (fysiologie van het vetmetabolisme) richt zich niet in de eerste plaats op de maatschappelijke werkelijkheid maar op de (interactie tussen de) moleculair-fysiologische processen in het menselijk lichaam. Ze zal bestuderen hoe vetten worden opgeslagen en verbrand en met name wat daarbij misgaat. Zodra weefsels geen vetten meer opnemen, komen die in de bloedbaan terecht en belanden uiteindelijk in (spier)weefsels die niet bedoeld zijn voor vetopslag. Wat dan weer kan leiden tot diabetes.

■ *Maurice Timmermans*

Maastrichts proefschrift over seks met robots

Robots zullen betere echtgenoten zijn dan mensen

In de nabije toekomst zullen mensen de koffer in duiken met robots, er verliefd op worden en er zelfs mee trouwen. Dat schrijft de internationale schaakmeester David Levy in zijn proefschrift *Intimate relationships with artificial partners*, waarop hij vandaag hoopt te promoveren. Een reële verwachting of futurologische kletsboek?

■ Tekst: Maurice Timmermans
■ Foto's: www.orient-doll.com

De stap van deze Japanse poppen naar kunstmatig intelligente 'sexbots' is klein, meent de promovendus David Levy

David Levy is zich zeer bewust van het controversiële karakter van zijn voorspellingen. Hij kan zich goed voorstellen, schrijft hij in zijn inleiding, dat zijn ideeën ongeloof of zelfs vijandige reacties oproepen. Toch is Levy niet de enige die voorziet dat robots zich een vaste plek tussen de lakens verwerven. Sterker, hij bevindt zich in goed gezelschap. De Zweedse wetenschapper Henrik Christensen, voorzitter van het European Robotics Network, verzekerde in *The Economist* dat mensen binnen vijf jaar seks zullen hebben met robots.

Schaakmeester Levy, die het vakgebied van de kunstmatige intelligentie ontdekte via schaakprogramma's, speelt leentjebuur bij sociologen, psychologen en onderzoekers op het terrein van genderstudies en kunstmatige intelligentie om zijn stelling te onderbouwen. Hij gaat te rade bij psychologen om meer zicht te krijgen op (de voorwaarden voor) het verschijnsel verliefdheid en bij antropologen om de verwantschap tussen mens en technologie te doorgronden. Waar het in zijn proefschrift om draait: recente trends analyseren en die doortrekken naar de toekomst. Soms neemt hij een ferme duik in de geschiedenis en komt hij bijvoorbeeld terecht in 1880, het jaar waarin de eerste (elektromechanische) vibrator werd ontworpen. Niet voor privé-gebruik maar voor medische doeleinden. Artsen meenden al langer dat 'hysterische' vrouwen, die gebukt gingen onder seksueel

gerelateerde klachten, gebaat waren bij een orgasme. Tot die tijd namen vroedvrouwen die taak op zich; ze masseerden de genitaliën met behulp van plantaardige olie om de vrouwen therapeutisch klaar te laten komen. Met de komst van de vibrator echter waren het de artsen die zich toelegden op deze medische handeling.

Levy laat zien dat technische apparatuur al lang geleden het seksuele domein is binnengedrongen en inmiddels niet meer weg te denken is. Tegenwoordig schijnt één op de vier vrouwen een vibrator in huis te hebben. Ze zijn verkrijgbaar bij drogisterijen en zelfs bij een Brabants tankstation, bleek onlangs. Het is ook al lang niet meer de enige 'technologie' die ons seksleven meer schuw moet geven. Wat te denken van cyberseks? Van de zogeheten Simulator, een vibrator die via het internet door anderen kan worden bediend?

Tamagotchi

Een trend die Levy's speciale aandacht heeft zijn de geavanceerde poppen – niet te vergelijken met de vaak groteske opblaaspop – die sinds een paar jaar in Japan en Zuid-Korea populair zijn. *Dutch waifu's* heten ze, een verbastering van *dutch wife*, verwijzend naar een in Nederlands Indië gebruikt rolkussen, dat 's nachts tussen de dijen werd geplaatst om te voorkomen dat de bovenbenen aan elkaar plakken. *Dutch waifu's* zijn uiterst realistische poppen, niet van plastic

maar van siliconen, en opvallend vaak aangekleed als schoolmeisjes. Ze kunnen niet bewegen maar wel een scala aan erotische poses aannemen. Voor een kleine vijftienduizend euro zijn ze te bestellen maar ze spelen ook al een rol in escort-services. De volgende stap is dat deze poppen 'kunstmatig' tot leven komen met behulp van inzichten uit de robotica en artificiële intelligentie, zegt Levy. Er zullen zogeheten *sexbots* op de markt komen die kunnen bewegen en praten, die zich kunnen aanpassen aan de (seksuele) voorkeuren van de eigenaar, die leren van sociale ervaringen, en die uiteindelijk emoties zullen tonen en zich bewust zijn van hun omgeving.

Robots zullen zelfs, aan de hand van onze fysiologische reacties, meten hoezeer we ons op een zeker moment tot hen aangetrokken voelen. En op grond van deze metingen zullen ze hun gedrag aanpassen om ons nog meer te gerieven. Het zijn deze technologische ontwikkelingen die ertoe zullen leiden dat we genegenheid en liefde zullen voelen voor een sexbot, aldus Levy. Hij verwacht dat dit over een jaar of veertig gebeurt. "Maar het zijn toch geen mensen", hoort hij voortdurend van de vele sceptici. Dat hoeft ook niet, meent hij. We houden toch ook van huisdieren en, nog belangrijker, van virtuele huisdieren. Wie herinnert zich niet de hype in de jaren negentig rond de Tamagotchi, waarvan er wereldwijd tientallen miljoenen over de toonbank gingen. Het

betrof een wezentje in een plastic ei, dat met behulp van drie knoppen en een display op gezette tijden aandacht en zorg behoeft. Een Tamagotchi moest op tijd worden gevoed, medicijnen krijgen als het ziek was, maar ook worden gestraft bij laakbaar gedrag. Menige bezitter huilde tranen met tuiten, schrijft Levy, als het wezen stierf als gevolg van verwaarlozing. Mensen zullen zich echter niet alleen hechten aan robots, ze zullen er verliefd op worden, denkt Levy, die alle remmen maar eens losgooit. Mensen zullen trouwen met robots en ze zullen betere echtgenoten blijken dan mensen. Er komt een tijd dat 'humanoids',

zoals in sciencefiction-films, niet meer te onderscheiden zijn van mensen. Natuurlijk zullen er nieuwe problemen en ethische dilemma's opduiken, maar de robots zullen tegelijk het leven van velen verlichten. Minder tienerzwangerschappen, abortussen, SOA's en pedofilie. Robots zullen een uitkomst vormen voor zakenmannen en zeelieden. "Een charmante vrouwelijke robot zal een uitstekend alternatief blijken voor masturbatie of een bordeelbezoek."

Profetieën

Levy wil vermijden dat hij geschaard wordt bij de 'digerati', een term waarmee de Maas-

trichtse filosoof Rein de Wilde in 2000 verwees naar de 'digitale profeten'. In zijn destijds verschenen boek *De Voorspellers* rekent De Wilde af met trendwatchers, cybergoeroes en andere zieners. De decaan van cultuur- en wetenschapsstudies treedt op als opponent tijdens Levy's promotieplechtigheid. De lijst van futurologische mislekenen is schier eindeloos, weet De Wilde. In 2000 zou een vaccin ontwikkeld zijn tegen alle virussen en bacteriën en onze hersenen zouden we op databases in een computer kunnen aansluiten, om er maar eens twee te noemen. Er bestaat nu eenmaal geen onont-

koombare toekomst, volgens De Wilde. Ter verdediging schrijft Levy dat zijn voorspellingen voortvloeien uit observaties van trends, "op dezelfde manier zoals weersvoorspellingen gebaseerd zijn op de observatie van de komst van een front". Zo zijn de opmerkingen over robots die over emoties en een persoonlijkheid zullen beschikken, niet uit de lucht gegrepen maar stelen ze op lopende studies waarin onderzoekers er steeds beter in slagen om een dergelijke robot te ontwerpen, schrijft hij. En dus onredelijk, meent Levy, om zijn voorspellingen af te doen als profetieën, als uitspraken die losstaan van de realiteit.

Schaakmeester, schrijver en CEO

In academische kringen moet de kersverse promovendus zijn sporen nog verdienen, maar in de schaakwereld is David Levy (1945) al decennialang een gevestigde naam. Hij won in 1968 de Schotse kampioenschappen, en sloot in datzelfde jaar een inmiddels beroemde weddenschap af met vier kunstmatige intelligentiehoogleraren: geen schaakprogramma zou hem in de komende tien jaar verslaan. Jarenlang hield Levy stand maar de spanning liep op toen precies tien jaar later, op de valreep dus, een nieuwe versie verscheen van het

destijds beste schaakprogramma: Chess 4.7. Levy won en streek drieduizend dollar op. Een wetenschappelijk tijdschrift loofde daarop een beloning uit van vijftienduizend dollar voor de makers van een computerprogramma dat Levy zou verslaan. Dat gebeurde in 1989; de Schot ging onderuit tegen Deep Thought. De schaakprogramma's voedden Levy's belangstelling voor kunstmatige intelligentie, onder meer op het belangrijke terrein van mens-computer-conversatie. In 1994 bracht hij een team van deskundigen bijeen die een opzienbaren-

de bijdrage leverden aan de mens-computer-conversatie. Zijn team won daarvoor zelfs de Loebner Prize Competition in New York, een voorname onderscheiding op het gebied van kunstmatige intelligentie. In 2006 schreef hij *Robots Unlimited: Life in a Virtual Age*; over een maand verschijnt er een handelseditie van zijn proefschrift: *Love and Sex with Robots*. En dat alles naast zijn baan als CEO bij het bedrijf Intelligent Toys, een organisatie die kunstmatig intelligent speelgoed ontwerpt.

Levy promoveert niet in Groot-Brittannië omdat hij verwacht dat een universiteit als Cambridge het controversiële onderwerp niet zou accepteren. Daarom wendde hij tot het liberale Nederland. De keuze voor Maastricht was snel gemaakt vanwege de vriendschap met kennistechnoloog en capgroepvoorzitter Jaap van den Herik, die zelf ook een voortreffelijk schaker is. Van den Herik won in 1967 de Nederlandse schaakkampioenschappen met het Rotterdamse team, waarvan ook Jan Timman lid was.

MEDEDELINGEN

Kopij voor het Bulletin inleveren bij onderstaande contactpersonen voor het gemelde tijdstip, in de week voorafgaand aan de publicatie. Met vragen of opmerkingen kunt u daar ook terecht.

Faculty of Humanities and Sciences (vakgr./comm./studiever.): Kennistechnologie/ Knowledge Engineering, Education Office MICC, Bouillonstraat 8-10, room 0.002, tel. 3883454. E-mail: bo-micc@micc.unimaas.nl, before Friday 12.00 hours

Cultuur- en Maatschappijwetenschappen/Arts and Social Sciences: Bur. Onderwijs, Grote Gracht 90-92, tel. 3883946, e-mail: Frontoffice@fdcw.unimaas.nl voor vrij. 17.00 uur.

FdEWB (vakgr./comm./studiever.): Student Recruitment Office, Fac.Bur. Tongersestraat 53, tel. 388 3705/3941, kopij voor vrij. 12.00 uur, e-mail: publicrelations@efb.unimaas.nl

Faculty of Health, Medicine and Life Sciences:

- **FdG (vakgr./comm./studiever.):** Sandra Habets, Fac.Bur. niveau 2, kamernr. N206, Uns 60, tel. 3885675, voor vrij. 12.00 uur, e-mail: Sandra.Habets@facburfdg.unimaas.nl
- **FdGW (vakgr./comm./studiever.):** L. Hagens-Hoogsteder, Fac.Bur. niveau 1, UNS50, tel. 3881851, voor vrij. 12.00 uur.

Psychologie (vakgr./comm./studiever.): Yvonne Lenoir, tel. 3884123, e-mail: y.lenoir@psychology.unimaas.nl en Isabel Hikisch, tel. 3881911, e-mail: i.hikisch@psychology.unimaas.nl, Bureau Onderwijs, FdP, UNS40 Oost, voor vrijdag 12.00 uur.

FdR (vakgr./comm.studiever.): Nanin Peters, Bur.Onderwijs, Bouillonstraat 1-3, tel. 3883003, voor vrij. 12.00 uur.

Studenten (sport)ver./studentenpastoraten: Communicatie & Relatiebeheer, Annabel Reker, Bonnefantenstraat 2, tel. 3885224

Instituten behorend bij een faculteit: bij bovengenoemde facultaire contactpersoon.

Berichten die niet onder een van bovenstaande categorieën vallen: Observant tel: 3883174

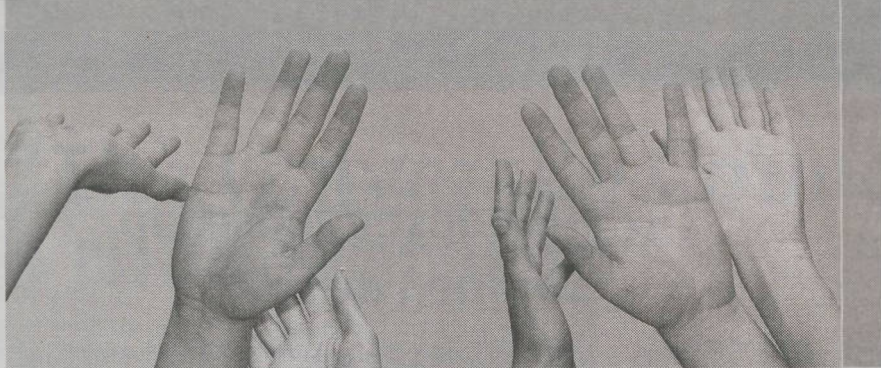
In deze Observant worden de pagina's van de mededelingen gebruikt voor informatie van het College van Bestuur 'Universiteit Maastricht Nieuws'. Dit zal ook gebeuren in de edities van 15 november (Observant 11) en 13 december (Observant 15).

De actuele mededelingen staan op de website: www.observant.unimaas.nl

Agenda

			MBB 4-6		16.00, MBB 4-6	25-10	Promotie drs. Patriek J.M.L. Mistiaen, 12.00, MBB 4-6
		12-10	Inauguratie prof.dr. Lambert Schuwirth, benoemd in de faculty Health, Medicine and Life Sciences tot bijzonder hoogleraar Ontwikkeling en Onderzoek op het gebied van Innovatieve Toetsvormen. Titel van de rede: "Meten de maat genomen", 16.30, MBB 4-6	19-10	Promotie mw. drs. Nicole C.H.F. Gunther, 12.00, MBB 4-6	25-10	Promotie drs. Robert Op den Buijsch, 14.00, MBB 4-6
11-10	Promotie mw.drs. Maria J.F. Gielen, 12.00, MBB 4-6			19-10	Promotie mw. drs. Suzanne P.M. Lutgens, 14.00, MBB 4-6	25-10	Promotie drs. René Hurlermann, 16.00. MBB 4-6
11-10	Promotie dhr. David N.L. Levy B.Sc., 14.00, MBB 4-6			19-10	Inauguratie van prof. dr. R-P. Koopmans, benoemd in de faculty Health, Medicine and Life Sciences tot bijzonder hoogleraar Algemene Interne Geneeskunde i.h.b. Onderwijs en de Opleiding daarin. Titel van de rede: "Over verrassende en soms ernstige gevolgen van een excellente internis-tenopleiding", 16.30, MBB 4-6	26-10	Promotie mw.drs. Nicole M.C. van Kesteren, 12.00, MBB 4-6
11-10	Inauguratie prof.dr. J.R.Y.J. Urbain, benoemd in de faculteit der Economische Wetenschappen & Bedrijfskunde tot hoogleraar Time Series Econometrics. Titel: "What can the commonalities among time series teach us ?", 16.30, MBB 4-6	17-10	Pomotie dhr. Tobias H. Kronenberg, 12.00, MBB 4-6			26-10	Promotie mw. M. Matthee, 14.00, MBB 4-6
		17-10	Promotie mw. Victoria Kravtsova, 14.00, MBB 4-6			26-10	Inauguratie mw. prof. dr. ir. Marjolein van Asselt benoemd in de faculteit der Cultuur- en Maatschappijwetenscha ppen tot bijzonder hoogleraar "Risk Governance". Titel van de rede: "Risk Governance: over omgaan met onzekerheid en mogelijke toekomst", 16.30, MBB 4-6
12-10	Promotie dhr. Eltjo H.R. van Cingel, 12.00, MBB 4-6	18-10	Promotie mw. drs. Henriëtte M.M. Willigers, 12.00, MBB 4-6	24-10	Promotie drs. Joel Reithler, 14.00, MBB 4-6		
12-10	Promotie dhr. A.J.A.M. Naus, 14.00,	18-10	Promotie mw. drs. Gerarda A.J. Fransen, 14.00, MBB 4-6	24-10	Promotie mw.drs. Judith C. Peters, 16.00, MBB 4-6		
		18-10	Promotie drs. Hugo O. van Genderen,				

The hands of your Conference

Conference Office Maastricht University

Conference organisation | Location | Catering | Registration | Website
Hotels | Registration | Abstracthandling | Conference administration

T +31 43 388 5980 F +31 43 388 5981 E congresbureau@fd.unimaas.nl W www.unimaas.nl/congresbureau

Atrium Medisch Centrum is het toonaangevende medisch centrum voor Parkstad Limburg, waarin de patiënt verzekerd is van innovatieve zorg op menselijke maat.

De zorg wordt professioneel en efficiënt georganiseerd en is optimaal toegankelijk in een inspirerende werkomgeving. Atrium MC is één van de grootste algemene opleidingsziekenhuizen van Nederland. De ambities worden zichtbaar in de bouw van een nieuw behandelcentrum en de renovatie van kliniek en poliklinieken, met ruimte voor de meest geavanceerde techniek.

In Atrium Medisch Centrum Parkstad te Heerlen is binnen de afdeling Interne Geneeskunde en MDL plaats voor enthousiaste en gemotiveerde

ANIOS interne geneeskunde en MDL-ziekten (2 fte)

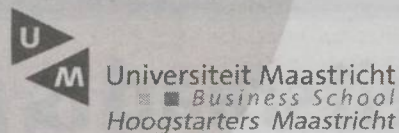
U werkt samen met uw collega's op diverse afdelingen (algemene interne geneeskunde, nefrologie, endocrinologie, oncologie, maag-darm- en leverziekten). Daarnaast verricht u werkzaamheden op de spoedeisende hulp en participeert u in de diensten. De maatschap bestaat uit 15 internisten en 5 MDL-artsen, naast 13 arts-assistenten (11 AIOS en 2 ANIOS).

Inlichtingen kunnen worden ingewonnen bij dr. P. Voogt of bij dr. L. Frenken, tel. 045 5766584. Schriftelijke sollicitaties kunt u binnen 4 weken richten aan dr. P. Voogt, afdeling Interne Geneeskunde of per e-mail naar p.voogt@atriummc.nl.

Atrium Medisch Centrum Parkstad,
Postbus 4446, 6401 CX Heerlen. www.atriummc.nl

Atrium MC, zorg met een zachte G

Een eigen bedrijf starten? Je staat er niet alleen voor!

Ondersteuning én financiering voor Hoogstarters vóór, tijdens en na de start.
Kijk op onze websites of u een echte Hoogstarter bent!

www.techstart.nl
www.hoogstarters-maastricht.nl

Het Platform Outsourcing Nederland (PON) is het platform waarin de grote bedrijven, gerenomeerde IT-bedrijven, high-end adviesbureaus en de kennisinstituten verenigd zijn. Het doel van dit platform is om gezamenlijk kennis op te bouwen en de professionaliteit te verbeteren. De focus ligt hierbij op uitbesteding van IT-diensten en Business Process Outsourcing (BPO).

Het PON heeft een jaarlijkse

scriptieprijs € 3.000,-

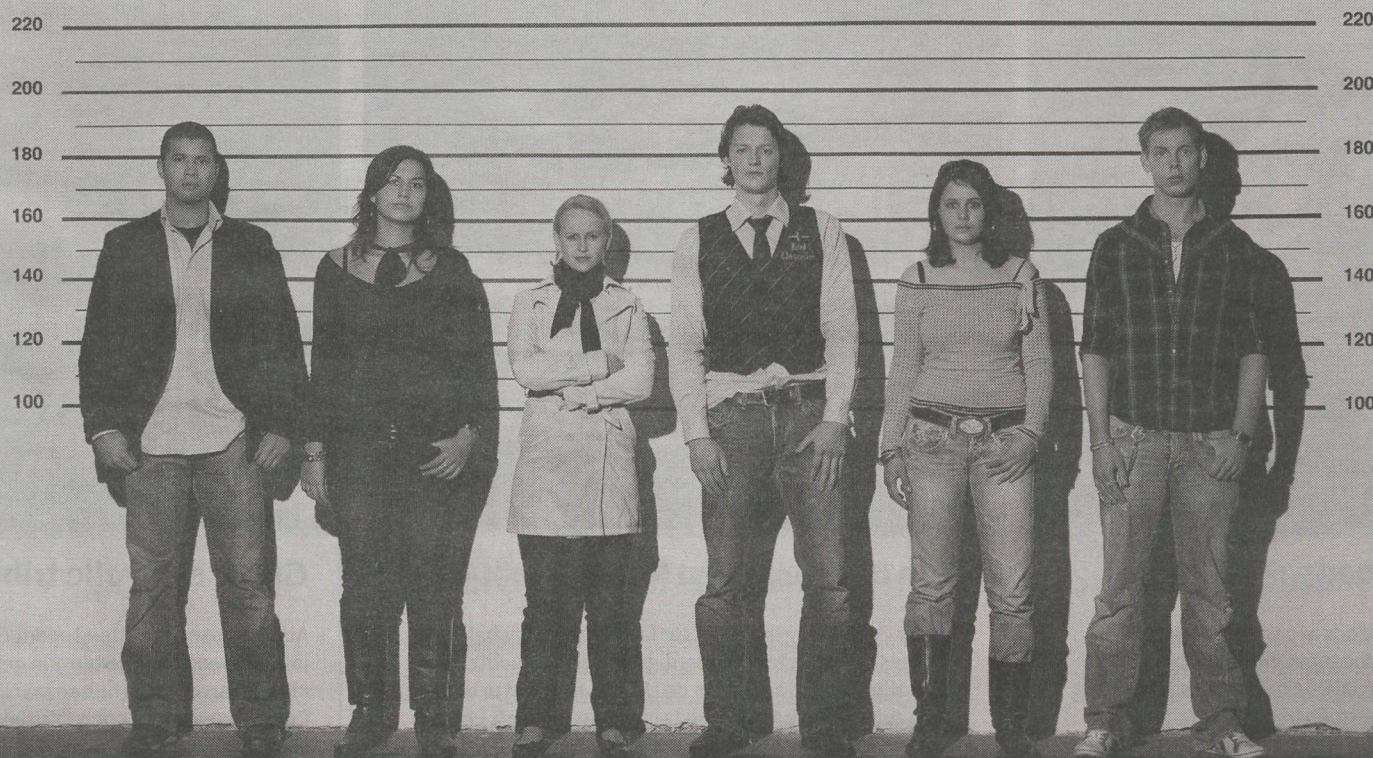
voor Masterstudenten die zijn afgestudeerd op het gebied van IT-uitbesteding en/of BPO.

Gezien de diversiteit van deze gebieden beslaat het een groot aantal studierichtingen, waaronder Economie, (Technische) Bedrijfskunde, Rechten, Informatiekunde en Informatica.

De prijs is een bedrag van € 3.000,-, die besteed kan worden aan een reis naar India, waarbij de winnaar ontvangen zal worden door de offshore vestigingen van diverse PON-leden.

De sluitingsdatum is 1 november, voor verdere informatie wordt verwezen naar

www.platformoutsourcing.nl

De politie zoekt hbo'ers en wo'ers.

Hoogopgeleid en de ambitie om de buurt veiliger en leefbaarder te maken: dat is het signalement van de mensen die we zoeken. Voldoe je aan die kenmerken? Dan kun jij je ambities waarmaken bij de politie. Bijvoorbeeld door een politieteam te leiden, rechercheonderzoek te doen of beleidsadvies te geven. Met elke studierichting maak je kans op een baan bij de politie. Je

kunt intern worden opgeleid tot recherchekundige en meewerken aan de opsporing en vervolging van verdachten. Je kunt kiezen voor een uniform-functie en leiding geven aan een operationeel team. En zo kun je nog veel meer kanten op. Bijvoorbeeld in ICT, communicatie en managementadvies. Met of zonder opleidingstraject. Met of zonder uniform.

<< WAAKZAAM EN DIENSTBAAR >>

Kijk op www.kombijdepolitie.nl

UNIVERSITEIT MAASTRICHT NIEUWS

“Universiteitsraad is geen stempelkussen”

De tijd is voorbij dat de Universiteitsraad de macht had om een College van Bestuur naar huis te sturen. Maar het hoogste medezeggenschapsorgaan is nog wel degelijk invloedrijk. Ook binnen de Universiteit Maastricht, zegt voorzitter Louis Berkvens: “We zijn geen stempelkussen van het college.”

Tijdens het ministerschap van huidig UM-collegevoorzitter Jo Ritzen werden de bevoegdheden van de universiteitsraden in Nederland ingeperkt. De raad ‘degradeerde’ van bestuursorgaan naar adviesorgaan. “Dat doet niets af aan onze functie,” reageert prof. dr. Louis Berkvens, die het voorzitterschap sinds februari 2006 combineert met zijn werk bij de capaciteitsgroep Metajuridica. “We hebben in bepaalde kwesties ook nog instemmingsrecht. Een krachtig instrument.”

Argumenten

Het college kan dus niet om de Universiteitsraad heen, maar de voorzitter wil niet spreken van een machtsfactor. “Ik streef naar het compromis. Een goede sfeer is belangrijk. In de raad wegen we argumenten van alle partijen. De belangen van de medewerkers, de studenten en de instelling zelf. Onafhankelijk, op basis van argumenten en debat en met een positieve grondhouding. Conflicten probeer ik te vermijden; een gang naar de rechter is het allerlaatste redmiddel. Maar dat wil niet zeggen dat we het college van bestuur niet voor het blok durven zetten.” Actueel voorbeeld is de brede discussie rond de stroomlijning. Het voorstel om een zogenaamde vijfde tijdslot in te voeren waarbij een deel van het curriculum tussen acht en tien uur ‘s avonds gegeven zou moeten

worden, stuit op verzet binnen de raad. Concreet: er wordt geen instemming gegeven tenzij rekening wordt gehouden met de opvattingen van de raad. “Daar rolt dus een compromis uit,” weet Berkvens. “Debatten zijn ook gevoerd rond de totstandkoming van de fusiefaculteit Health, Medicine and Life Sciences; zo ook rond de Maastricht UMC+ vorming. De raad stuurt waar nodig bij.” Bijsturing is in de ogen van de voorzitter echter niet de belangrijkste taak van de raad. “De raad is een forum, een klankbord en tevens een adviesorgaan voor het bestuurscollege. Het college tast af hoe groot het draagvlak is voor bepaalde ambities. De samenstelling van de raad met studenten, wetenschappelijk personeel en ondersteunend personeel garandeert een goede afspiegeling van de universitaire gemeenschap. En het college neemt onze argumenten serieus. We worden niet alleen formeel gehoord, nee het bestuurscollege luistert ook echt naar onze argumenten.”

Draagvlak

Louis Berkvens constateert dat de animo onder studenten voor een raadszetel elk jaar hoog is. In sommige personeelsgeledingen ligt dat anders. “Dat is jammer. Inspraak en medezeggenschap zijn van groot belang voor een goed functionerende universiteit. In de raad en de bijbehorende commissies vinden de discussies plaats, wordt zorgvuldig gewikt en gewogen. Daarmee wordt draagvlak gecreëerd. Een breed draagvlak draagt bij aan het optimaal functioneren van studenten en medewerkers en dus van de instelling. Een brede medezeggenschap zorgt voor toegevoegde waarde, voor beter onderwijs en onderzoek.”

Internationaal

De plannen van minister Plasterk om studenten meer te betrekken bij de besluitvorming, juicht Louis Berkvens toe. “De mening van studenten weegt zwaar. Ik vind het bijvoorbeeld mooi dat we tijdens onze vergaderingen nu in het Engels en Nederlands communiceren. Zo krijgen de gedachten van de buitenlandse studenten meer ruimte. Ik hoop dat terug te vinden in de samenstelling van de medezeggenschapsorganen van de UM.”

Medezeggenschap binnen de UM

Centraal

Op centraal niveau kent de Universiteit Maastricht twee organen: de Universiteitsraad (U-Raad) en het Lokaal Overleg.

De **U-Raad** wordt gevormd door negen afgevaardigden van studentenorganisaties en negen personeelsvertegenwoordigers (zes namens wetenschappelijk personeel en drie namens ondersteunend en beheerspersoneel). Studenten worden een keer per jaar gekozen, medewerkers een keer per twee jaar. De raad komt op voor de belangen van studenten en medewerkers in de gehele instelling. De Universiteitsraad heeft op een aantal gebieden instemmingsrecht en adviesrecht. Verder functioneert de raad als gesprekspartner en klankbord voor het College van Bestuur en de andere inspraakorganen.

Het **Lokaal Overleg** bestaat uit vertegenwoordigers van de binnen de UM aanwezige vakbonden. Het Lokaal Overleg behartigt de belangen van de medewerkers en overlegt acht maal per jaar met een lid van het College van Bestuur.

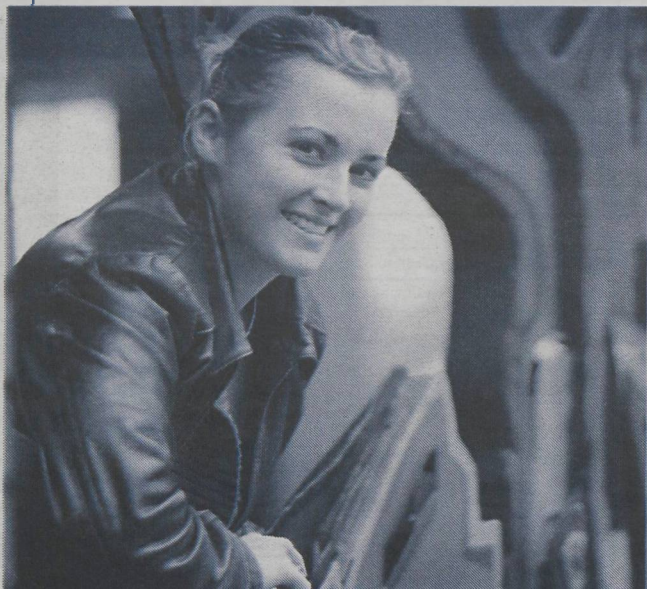
Decentraal

Op decentraal niveau kent iedere faculteit een Faculteitsraad en elk servicecentrum een Dienstraad.

De **Faculteitsraad** bestaat net als de Universiteitsraad uit de geledingen wetenschappelijk personeel, ondersteunend personeel en studenten. De raad overlegt regelmatig met het bestuur van de faculteit.

Ieder servicecentrum en het Bureau der Universiteit hebben een **Dienstraad**. De Dienstraad overlegt regelmatig met de directeur over zaken die betrekking hebben op de beheersbaarheid.

Meer informatie over medezeggenschap is te vinden op de website via www.unimaas.nl > **Universiteit Maastricht** > **Medezeggenschap**

Wel degelijk invloed

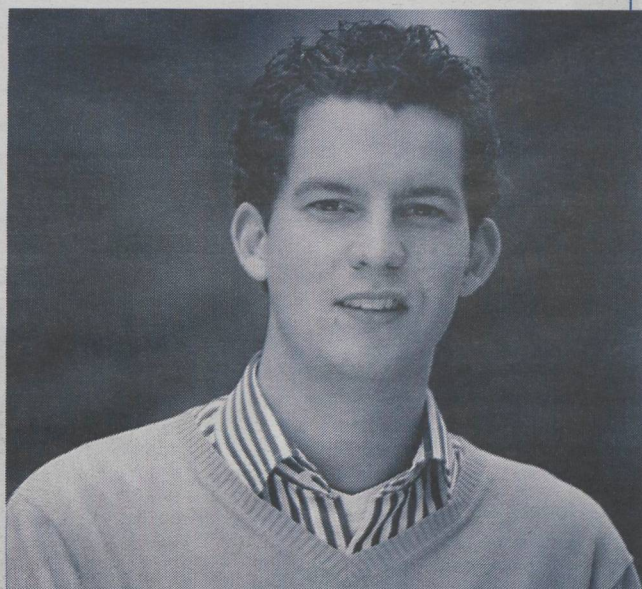
Marieke Kools studeerde in 2001 af aan de UM, promoveerde in 2006 en is nu als docent verbonden aan de capaciteitsgroep Work & Social Psychology. In september begon ze aan haar tweede termijn in de Faculteitsraad Psychologie. “Ik ben voorzitter geworden van onze Faculteitsraad zodat ik nog dieper in de wereld van de medezeggenschap kan duiken. Het is bijzonder interessant en leerzaam. Het maakt mij meer betrokken bij het wel en wee van de faculteit. Ik weet beter wat er speelt. Onder studenten en onder personeel. Ik krijg informatie uit de eerste hand en ik merk ook dat het bestuur ons serieus neemt. We geven feedback, fungeren als klankbord en hebben zo wel degelijk invloed op het beleid.”

Foto's: Carin Willemsen i.s.m. Marianna Bandi/
Coproducties Sittard:

Zien hoe de hazen lopen

Wouter Zorg, bezig in de laatste fase van zijn bachelor Europees recht, vertegenwoordigde twee jaar achter elkaar zijn 'studentenclub' in de U-raad. Het kostte hem tijd en zelfs een studieachterstand, maar hij heeft er geen moment spijt van. “Voor mijn persoonlijke ontwikkeling waren twee jaar U-Raad ronduit geweldig. Ik heb er leren spreken in het openbaar, argumenteren en vergaderen. Of je als student écht invloed hebt in een U-Raad, daar ben ik niet zo van overtuigd. Ten opzichte van het bestuurscollege heb je een enorme achterstand in kennis en ervaring. Je hebt een jaar nodig om te zien hoe de hazen lopen. En aangezien er elk jaar verkiezingen zijn, is dat dus een nadeel. In mijn tweede jaar had ik meer het idee goed te kunnen meepraten en -denken.”

Graag een volle tribune

Abe Brandsma, masterstudent European Studies, werd dit jaar voor een tweede termijn gekozen in de Universiteitsraad. Daarvoor was hij een jaar lid van de Faculteitsraad Cultuurwetenschappen. “Kritiek blijft borrelpraat totdat er studenten opstaan om deze kritiek in een geformaliseerde setting aan het College van Bestuur te uiten. Dat kan via de Faculteitsraad en de U-Raad. Er zijn concrete veranderingen waar de U-Raad directe invloed in het resultaat heeft. Neem het plan voor het vijfde tijdslot, waarbij studenten verplicht kunnen worden om ook na 18.00 uur onderwijs te volgen. Door continue aandacht van de U-Raad zal deze verplichting in ieder geval niet gelden voor het reguliere curriculum. Ik zou graag elke raadsvergadering een volle publieke tribune zien, en een sprekerskwartier vol met geëngageerde betogen. Vergaderingen zijn openbaar, en het sprekerskwartier staat tot eenieders beschikking.”

MAASTRICHT UNIVERSITY NEWS

“The University Council is not a rubber stamp”

The time when the University Council had the power to overrule the Executive Board is long gone, but the highest representation body still has considerable influence at UM, says chairman Louis Berkvens: “We are not the Board’s rubber stamp.”

When Jo Ritzen, the President of UM’s Executive Board, held ministerial office the powers of university councils throughout the Netherlands were curtailed. Councils were reduced from administrative bodies to advisory bodies. “That doesn’t detract from our jobs,” responds Professor Louis Berkvens, who has been combining the chairmanship with his work at the Metajuridica department since February 2006. “We still have the right of consent in certain matters - a powerful instrument.”

Arguments

The Executive Board cannot bypass the University Council, but the chairman is reluctant to call it a position of power. “I look for compromise; a good atmosphere is important. The Council weighs the arguments of all parties, the interests of staff, students and the institute itself on the basis of arguments and debates and with a positive attitude. I try to avoid conflict; a court case is the last resort. But that doesn’t mean that we are not prepared to challenge the Executive Board.” A topical example is the far-reaching discussion about streamlining. The proposal to introduce a fifth time slot, which would mean that part of the curriculum would have to be taught between 8:00 pm and 10:00 pm, is met with resistance in the Council.

Approval will not be given unless the views of the Council are taken into consideration. “It will lead to a compromise,” states Berkvens. “Debates were also held on the merger of the Faculty of Health, Medicine and Life Sciences and the establishment of Maastricht UMC+. The University Council has the power to influence the Board’s decisions where necessary.”

But influencing decisions is not the Council’s key task according to its chairman. “The Council is a forum, a sounding board, as well as an advisory body for the Executive Board. The composition of the Council with students, academic staff and support staff guarantees a good cross section of the university’s community. The Board takes our arguments seriously. We are not just heard for the sake of formality; the Executive Board really listens to our arguments.”

Support

Louis Berkvens observes that the enthusiasm amongst students for a seat on the Council continues to be high, but that does not equally apply to all sections of staff. “It’s a shame. Employee participation and representation are important to a properly functioning university. The Council and corresponding committees discuss issues and carefully weigh the pros and cons. This creates support. Wide support contributes to students and staff performing well. Broad-based representation guarantees added value, better education and improved research.”

International

Louis Berkvens welcomes minister Plasterk’s plans to increase student involvement in decision making. “The opinion of students carries a lot of weight. I like the fact that we now communicate in both English and Dutch during our meetings. In this way, the ideas of foreign students are more widely heard. I hope this will be reflected in the composition of representation at UM.”

Representation at UM

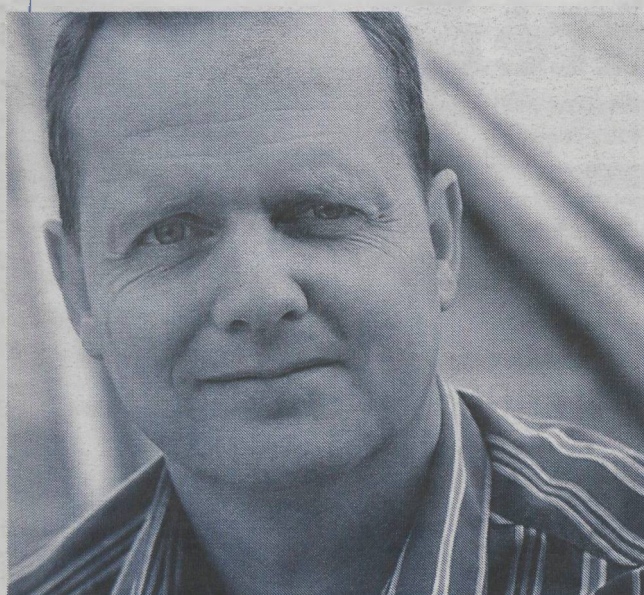
Central level

Maastricht University has two central bodies: The University Council and the Local Consultative Body. The **University Council** is made up of nine representatives from student organisations and nine staff representatives (six academic staff and three administrative and support staff). Students are elected once a year, staff once every two years. The Council represents the interests of students and staff in the whole institution. The University Council has the right of consent and the right of prior consultation. It also operates as discussion partner and sounding board for the Executive Board and the other representative bodies at UM. **The Local Consultative Body** consists of representatives at UM from various unions. The Local Consultative Body looks after the interests of staff and meets eight times a year with a member of the Executive Board.

Decentral level

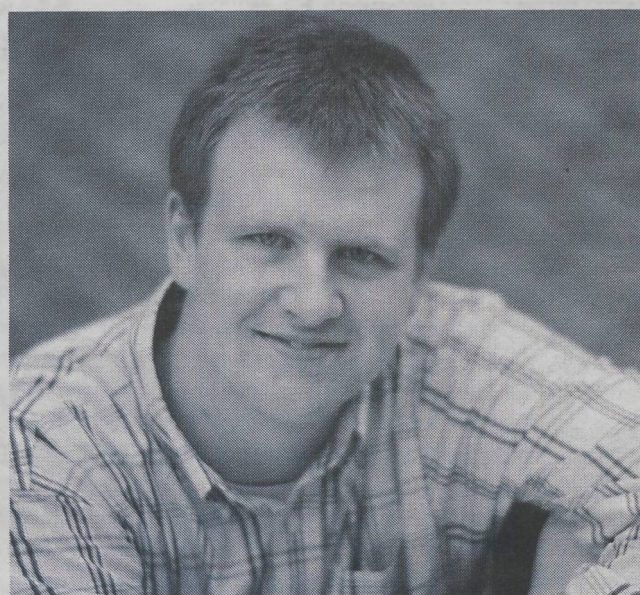
On a decentral level, every faculty has a Faculty Council and every service centre has an Employees’ Council. **Faculty Councils**, just like University Councils, consist of academic staff, support staff and students. The councils regularly consult with the faculty boards. **The Employees’ Councils** at the service centres and the Central Office deal with issues concerning administrative units. The Employees’ Councils regularly consult with the service centre directors or the director of the Central Office.

For information on representation at UM, please visit: www.unimaas.nl > Maastricht University > Representation.

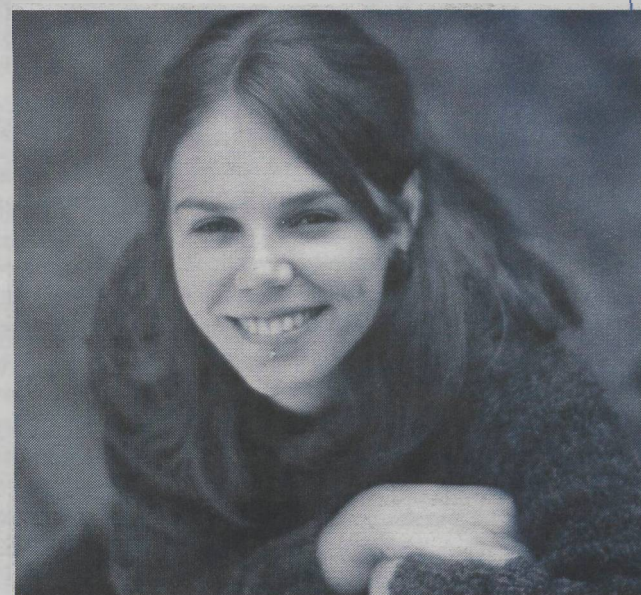
Use it or lose it

Arjan Blokland, psychology lecturer, began representing academic staff in the University Council in 2005. “When I was asked if I wanted to put myself forward, I said yes. The number of people who put themselves forward is disappointing. That’s why I’ve opted to do a second term – because of the general lack of interest. This indifference adversely affects representation. We shouldn’t let that happen. When it comes to making major decisions, the University Council is the most important representative body. My experience in the past two years is that the Executive Board listens carefully. Plans are discussed thoroughly and our opinion really counts. We should publicise that more. That’s why we’re planning to communicate more in the near future about what we do as a council.”

Involving international students

In 2006, Martin Martinek, born in the Czech Republic and doing a master’s programme in Social Sciences, was the first non-Dutch-speaking student on the University Council. He was re-elected last September. “The official language was recently changed to English; a milestone because in 2006 all meetings were held in Dutch - not easy for international students and undoubtedly the reason why hardly any foreigners are active in representation. It bothered me when I came to study at UM in 2004 that there were hardly any opportunities for international students to participate in discussions and decision making. We were talked about rather than involved. Now that English is the official language, more foreign students can participate, which is good for a university that draws in so many international students.”

Student participation is important

Ruta Norvaisaite is a member of the faculty council of the Faculty of Arts and Social Sciences. “Having a voice is important,” says the Lithuanian-born second-year student. “I came to Maastricht to study, partly because of the PBL system. I find it very interesting, but it is very complicated, so it is important for students to have a say in it.” She is not surprised that students are more eager to get involved in representation than staff: “We are more idealistic; we think we can achieve a lot. Take the plans concerning the fifth time slot, for example. Many students work in the evenings or have a social life. I think evenings should be free. I believe that the faculty council enables us to contribute to a considered decision.”

Photos: Sacha Ruland Eijdsen, Carin Willemsen and Marianna Bandi/Coproductions Sittard.

PAARLTJES

€ 3,00
€ 4,00
€ 5,00
€ 6,00
€ 7,00
€ 8,00

Per letter, leesteken of spatie een apart hokje gebruiken. Regels volschrijven tot het einde. Paartjes thuis invullen.
Eventueel rooster kopiëren. Inleveren maandag tot en met donderdag van 09.00 tot 17.00 uur bij de redactie, **Bonnefantenstraat 2**.
Vóór dinsdag 16.00 uur ingeleverde Paartjes verschijnen de donderdag daarop in de krant.
Paartjes moeten contant betaald worden. Voor langere teksten geldt het advertentietarief.

DOPE boycotts thursday 18-10 mensa Randwyck!
We do not agree with the 25% regulation. Join us!
DOPEmaastricht.nl

GEZOCHT: WGI 2008! Wil jij INKOM 2008 organiseren? Kijk dan op www.inkom.nl voor de sollicitatieprocedure & vacatures!

STUDENTE GEVRAAGD VOOR ± 20 UUR P/W IN BOEKHANDEL. OOK BESCHIKBAAR IN AVONDEN EN WEEKENDEN! TEL. 043-3619828

Netsayi, a young hip singer from London, plays a fusion of soul, jazz, lounge and Zimbabwean music. Wed. 17 Oct, 8 p.m. – www.SG.unimaas.nl

Room available in the Past. Wijnenweg 6214 RB M'tricht . Interested call: Bert Crals: 0655151950

Vroege vogels dansen al om 22u!Kumulus foyer 12okt

BEN JE GOED IN JE VAK EN WIL JE NU MEER JE BESTUURLIJKE OMGEVING VERKENNEN? Tijd voor 'n GOEDE coach met karakter! www.coachingmetkarakter.nl

PANCINO-Coffee-Bread-Lunch-Dinner. Zoekt enthousiaste collega's. Bel: Olaf: 0627028054 pancino.hyves.nl. Pancino: Verrassend-Gezellig-Trendy-Vers!

Werken bij Buitenlandse Zaken? Een verhaal uit de praktijk. Roy Hans. Werkzaam op de ambassade in Kinshasa. 11-12 uur 18-10-2007 Bonnefantenstraat 2.

LA BONNE FEMME ZOEKT MEDEWERKERS BEDIENING M/V INFO AAN DE BAR OF VIA WWW.LABONNEFEMME.NL

DOPE zoekt leden voor PR&het organiseren van een debat. Interesse? DOPE@studver.unimaas.nl

Gezocht: hulp poetsen flat, 4uur p.w. à 12,50 p.u.- P.G.Budget Graag stud. met ervaring. Schrijf: M. Ruijters, A. v. Scharnlaan P.6. 6226 EV Maastricht

WAAROM WAS JE OPA CHRISTEN? VOLG DE ALPHA CURSUS EN KOM ERACHTER! BEL 0610327749 1^E AVOND 18-10-2007

GEVR: STUD. DIE TEGEN VERGOEDING WILLEN HELPEN IN HUISWERKINST. 043-3214818

RESTAURANT DE CUYP ZOEKT GEMOTIVEERDE MEDEWERKER BEDIENING, STUDENT M/V INTERESSE? BEL OF KOM LANGS T. 3218382 TONGERSESTR. 30

WIL JE MEER BEWUST WORDEN VAN JE KERENKVALITEITEN? Tijd voor 'n GOEDE coach met karakter! Tijd voor Maya de Bruijn! www.coachingmetkarakter.nl

Op zoek naar een leuke kamer of appartement? Kijk op www.maaslandbeheer.nl of bel 043-3215913

Zin in een avond lachen? Kom naar het Groninger Studenten Cabaret in La Bonbonnière (11 en 12 oktober, 20.00 uur, kassa 043-3500935 in Maastricht.

DSB BANK zoekt TELEMARKEETEERS! Ben je min. 2 avonden p.w. beschikbaar? Mail dan je CV + motivatie naar supervisors.maastricht@postkrediet.nl t.a.v. I. Alami

Betalen met cash of chip? +25%! Ben jij tegen? Boycot dan do 18-10 mensa Randwyck! DOPEmaastricht.nl

GEZOCHT: WGI 2008! Wil jij INKOM 2008 organiseren? Kijk dan op www.inkom.nl voor de sollicitatieprocedure & vacatures!

STUDENTEN-VERHUIZINGEN!! VOOR ONGEVEER €30,- JE HELE TOKO VERHUISD IN/OM M'TRICHT BEL HEYOKA-TRANSPORT: 06-54-68-89-56 OF WWW.STICHTING-HEYOKA.ORG

Fred Rempelberg zoekt voor administratie vrouw flexibele tijden snel typen kennis office evnt. weekend fredrempelberg@planet.nl www.fredrempelberg.com

***WIL JE N ANDERE BAAN OF STUDIE MAAR JE WEET NIET TE KIEZEN? Tijd voor n GECERTIFICEERDE coach! Tijd voor Maya de Bruijn! www.coachingmetkarakter.nl

DOPE zoekt commissieleden! Wil jij actief zijn in de studentenmedezeggenschap? MAIL DOPE@studver.unimaas.nl voor een gesprek.

SFEERVOL APP 15 NOV TOT 15 JULI VOLL INGERICHT INCL ALLE KOSTEN CIRCA 600 EURO 1,5KM VAN HET STATION MET 1 SLAAPK OPEN KEUKEN DAKTERRAS BEL 0646068648

ANDRÉ MANUEL- Rebelse troubadour uit Twente – vr 12 okt. www.SG.unimaas.nl

Te huur: mooi, zeer ruim app. in de Lenculenstr. €900 excl. Alleen voor weekenden. Tel. 043-3215913 of www.maaslandbeheer.nl

TEX-MEX EETCAFÉ L'HERMITAGE HEERLIJKE BETAALBARE GERECHTEN FAJITAS ENCHILADAS HOT WINGS MACHO NACHOS EN MAALTIJDSALADES IN GEZELLIGE SFEER TEL 3251777

**VOOR HETZELFDE GELD STAAN DE PAARLTJES
IEDERE DONDERDAG OM 12.00 UUR OOK OP
INTERNET:
WWW.OBSERVANT.UNIMAAS.NL**

LA BONNE FEMME ZOEKT MEDEWERKERS BEDIENING M/V INFO AAN DE BAR OF VIA WWW.LABONNEFEMME.NL

12,50 VERDIENEN? Het centrum Brein & Leren is op zoek naar 19-jarigen voor onderzoek naar cognitieve ontwikkeling. Aanmelden; L.Evers@np.unimaas.nl

Studentencafé de Beurs: elke zondag open van 18-24u! 1e bestelling=2biertjes voor 1streep!!

Paying with cash or chip? +25%! Do you disagree? Boycot mensa Randwyck thu. 18-10! DOPEmaastricht.nl

GEZOCHT: WGI 2008! Wil jij INKOM 2008 organiseren? Kijk dan op www.inkom.nl voor de sollicitatieprocedure & vacatures!

Netsayi, a young hip singer from London, plays a fusion of soul, jazz, lounge and Zimbabwean music. Wed. 17 Oct, 8 p.m. – www.SG.unimaas.nl

Uit de veren! Vroege vogels: 12 okt. Kumulus 22u

KUN JE NIET DOOR ÉÉN DEUR MET JE COLLEGA OF BAAS? Tijd voor n GOEDE coach met karakter! Tijd voor Maya de Bruijn! www.coachingmetkarakter.nl

Wil jij betrokken zijn bij de medezeggenschap van de universiteit? DAN IS DOPE OP ZOEK NAAR JOU! DOPE@studver.unimaas.nl

STUDENTE GEVRAAGD VOOR ± 20 UUR P/W IN BOEKHANDEL. OOK BESCHIKBAAR IN AVONDEN EN WEEKENDEN! TEL. 043-3619828

DAMES-, HERENFIETSEN V.A. €35 P.ST. 046 4495362

BORDUREN EN BEDRUKKEN VAN POLO'S, HEMDEN, SWEATERS ETC. BEKIJK ONZE VERNIEUWDE SITE: WWW.JMQ.NL

GRIEKS RESTAURANT PLAKA zoekt studente(vr) voor de bediening. Bel 043-3254256 of kom langs: St. Bernardusstraat 4a Maastricht

4-KAMERAPPARTEMENT TE HUUR STATENSINGEL MAASTRICHT. WOON- + EET- + SLAAP- + BADKAMER. KEUKEN MET APP., TUIN, GEMEUBILEERD € 750,- 06-53830283 PER DIRECT.

TEX-MEX EETCAFÉ L'HERMITAGE HEERLIJKE BETAALBARE GERECHTEN FAJITAS ENCHILADAS HOT WINGS MACHO NACHOS EN MAALTIJDSALADES IN GEZELLIGE SFEER TEL 3251777

Op zoek naar een leuke kamer of appartement? Kijk op www.maaslandbeheer.nl of bel 043-3215913

12,50 VERDIENEN? Het centrum Brein & Leren is op zoek naar 19-jarigen voor onderzoek naar cognitieve ontwikkeling. Aanmelden; L.Evers@np.unimaas.nl

Studentencafé de Beurs: GROOT, GEZELLIG&GOEDKOOPI! Voor al uw (afstudeer)feesten. Bel Daan:0644658255

BEN JE JE ENTHOUSIASME KWIJT? Tijd voor n gecertificeerde coach! Tijd voor Maya de Bruijn. www.coachingmetkarakter.nl

STUDENT-ROOM; REMOVE/TRANSPORT-SERVICE; HEYOKA-TRANSPORT,FOR YOU! STUDENTS ON THE ROAD, WE HELP! ABOUT 30€! CALL: 0654688956 WWW.STICHTING-HEYOKA.ORG

LA BONNE FEMME ZOEKT MEDEWERKERS BEDIENING M/V INFO AAN DE BAR OF VIA WWW.LABONNEFEMME.NL

DOPE boycott do 18-10 mensa Randwyck! Wij zijn tegen de 25% regeling! Doe mee! DOPEMAASTRICHT.NL

Fred Rempelberg zoekt voor administratie vrouw flexibele tijden snel typen kennis office evnt. weekend fredrempelberg@planet.nl www.fredrempelberg.com

Ja,
ik wil een
baantje
en ik ben
handig
met
computers

Bij OGD werken ruim 500 studenten en afgestudeerden. Solliciteer online of bel voor een (bij)baan in de ICT.

**Bel in Maastricht
040-2464055**

**info@ogd.nl
www.ogd.nl**

OGD
Delft Amsterdam Utrecht
Eindhoven Enschede

VAN JE SCRIPTIE OP VAKANTIE?

**WIN 2000 EURO
MET DE SER-SCRIPTIEPRIJS**

WWW.SER.NL

SER SCRIPTIE
SERVICE

CINEMA

Speelweek: 11 t/m 17 okt.

LUMIÈRE BOGAARDENSTRAAT 40b

Tel. 043-3214080

Death at a Funeral: dag. 20.00

La Sconosciuta: dag. 19.45

The diving Bell and the Butterfly: dag. (beh.

vr en za) 21.30; vr en za 21.45

Becoming Jane: wo 15.15

A mighty Heart: dag. 19.30

Vier Minuten: dag. 19.15; zo en wo ook 14.30; vr en za ook 21.30

Duska: dag. 22.00

Goud: vr. zo en di 19.15

Das Leben der Anderen: wo 15.00

Dreaming Lhasa: do, za, ma en wo 19.30

Control: dag. 19.45 en 22.00

Manufactured Landscapes: dag. 21.15

Half Moon: dag. (beh. vr en za) 21.30

The Host: do t/m zo 21.45

Muzikanten voor het leven: do 20.00; ma t/m wo 21.45

Va, vi et deviens: zo 15.00

As it is in Heaven: wo 14.45

Azur & Asmar: zo en wo 14.00

Mijn naam is Eugene: zo en wo 14.15

Maastricht bouwt/Week van de geschiedenis: wo 14.00 (Lezing: 15.00, Stadswandeling: 16.00)

MINERVA WILHELMINASINGEL 39

Tel. 043-3253565

Alles is Liefde: dag. 21.15 en dag. (beh. do)

18.45; vr ook 16.00; za en zo ook 13.35 en

16.00; wo ook 14.15

Hairspray: za en zo 16.30

Ratatouille (nv): za en zo 13.45; wo 14.15

Harry Potter and the Order of the Phoenix: za

en zo 16.00

Minerva Sneak: di 21.15

The Bourne Ultimatum: dag. (beh. di) 21.00;

di 18.30

No Reservations: ma t/m wo 18.45

The brave One: dag. (beh. di) 19.00

Plop en Pinguin: vr 16.15; za en zo 13.00 en 14.45; wo 14.30

Knocked up: do t/m di 21.00

Surfs up: een Oceanamatiefilm (nv): vr 16.00;

za en zo 14.15; wo 14.30

Timboektoe: dag. 18.30; za en zo ook 13.45 en

16.00; vr ook 16.00; wo ook 14.15

Rush Hour 3: dag. 19.00; za en zo ook 16.15

Stardust: dag. 21.20; do t/m zo ook 19.00

Waar is het Paard van Sinterklaas: vr t/m zo

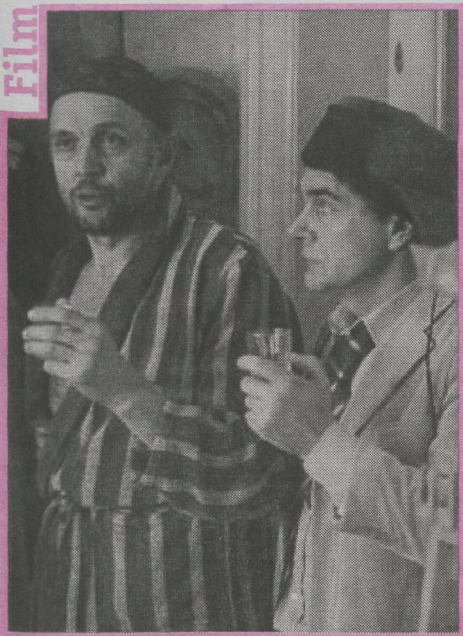
15.45; za en zo ook 13.30; wo 14.30

The heartbreak Kid: wo 18.45 en 21.00

Shoot 'em up: dag. 21.45

The Kingdom: dag. 21.20 en dag. (beh. wo)

19.00; vr ook 15.45

Film

Lange scènes, weinig woorden

★★★★

In *Duska* sleept de eenzame Bob (Gène Bervoets) zich voort door lange, lege dagen. Foto's aan de muur in zijn werkkamer getuigen van een meeslepend verleden als filmrecensent, maar die tijd lijkt voorbij. Het filmscenario waar hij aan werkt, komt maar niet af. Op tafel stapelen de bakjes afhaalchinese en vuile borden zich op.

Het enige lichtpuntje in Bobs leven is het kauw-gumkauwende kassameisje (mooi gespeeld door Sylvia Hoeks) van het Luxor filmtheater aan de overkant van de straat, dat hij van een afstand bewondert. Als het meisje door een samenloop van omstandigheden bij hem thuis

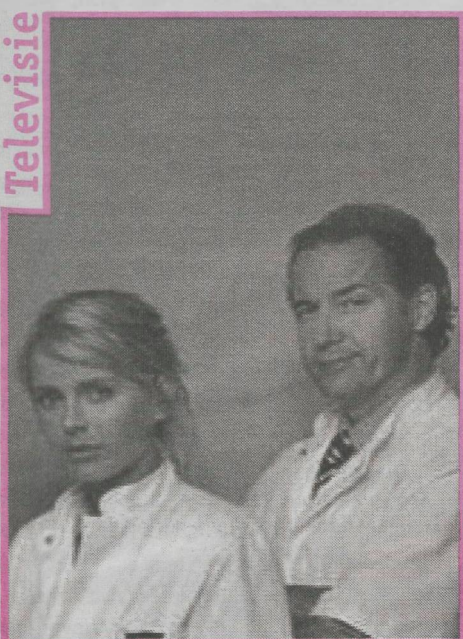
belandt, bloeit een lolita-achtige liefde tussen de twee op.

En dan staat opeens de Rus Duska (Sergey Makovetskiy) op de stoep, die het leven en huis van Bob op onbegrijpelijke manier binnenkoerst en niet meer weg gaat. De kinderlijke Duska zet het regelmatige maar lege leven van Bob volkomen op zijn kop. Het is een film van weinig woorden, kenmerkend voor regisseur Jos Stelling. De twee hoofdpersonages spreken niet dezelfde taal en de spanning tussen hen wordt uitgespeeld in lange stille scènes en close-ups. Wie is deze Rus? En welke rol speelt hij in het leven van Bob?

Duska is een charmante, maar geen makkelijke film. Het verhaal kabbelt traag voort,

vol zware symboliek over vergankelijkheid die soms moedeloos maakt: de liefde verdwijnt uit Bobs leven, de bioscoop gaat tegen de grond. Bij vlagen is het verhaal echter ook absurd grappig, maar de droge humor speelt zich enkel af in de lichaamstaal van de hoofdpersonen. Acht jaar heeft regisseur Jos Stelling erover gedaan om het geld bij elkaar te krijgen voor deze nieuwe (en laatste) speelfilm van zijn hand, die tevens de openingsfilm van het Nederlands Filmfestival was. De filmcritici zijn lovend: Sylvia Hoeks kreeg een Gouden Kalf voor beste vrouwelijke bijrol en de film is de Nederlandse inzending voor de Oscars. Nu het publiek nog.

■ Jorien Knevel

Televisie

Kloteweek in het ziekenhuis

Elin heeft een kloteweek gehad, in de meest letterlijke zin van het woord, en ze eet vanavond 'troostgebak' om haar endorfinegehalte op te krikken. Elin is de hoofdpersoon in de nieuwe dramaserie *De Co-assistent*. "Ik ben geen zuster, ik ben co-assistent", laat de hoofdpersoon, een rol van Hanna Verboom, fijntjes weten aan een oude patiënt. Helaas haalt de zieke man het einde van de eerste aflevering niet. En vorige week maandag stond het mannelijke geslachtsdeel centraal in het academisch ziekenhuis, wat zorgde voor 'platvloerse' hilariteit. De artsen zeikten haar constant af en tot overmaat van ramp maakte haar vriendje het ook nog uit. Oh jee, alweer een ziekenhuisserie als *E.R.* en *IC*? Inderdaad, maar het is toch de moeite waard om er voor te gaan zitten. De toeschouwer kijkt mee

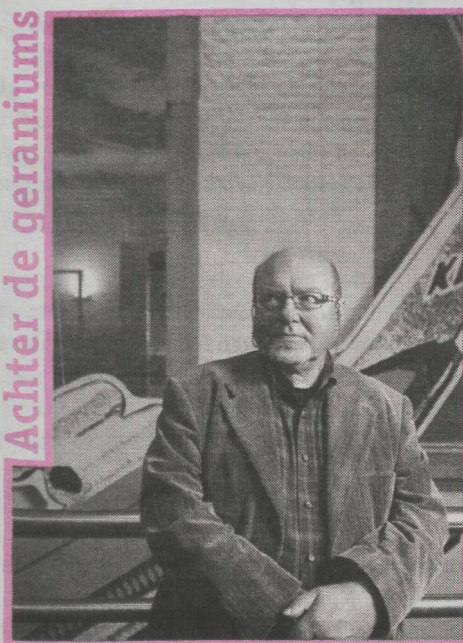
over de schouder van een co-assistent die het vak nog moet leren – moeilijke termen als *hernia inguinalis medialis* worden gelukkig ook in simpele mensentaal uitgelegd. Het gaat hier om een doodgewone liesbreuk. De onwetende leert verder hoe hij een scrotum moet onderzoeken en pikt het een en ander mee uit de vuistdikke standaardwerken die Elin door moet ploegen. Het is een ziekenhuisserie met de nodige zelfspot, zoals in de scène waarin een artsteam meneer Steenbrink opereert aan zijn ballen. Ze geven hem dormicum, een verdovend middel, met als humoristische bijwerking dat de patiënt veel en ongeremd gaat praten: "Goh, ik hoor van de arts in opleiding dat zo'n ziekenhuis inderdaad één grote hopsende bende is, iedereen doet het met iedereen! De dokter schijnt wel

23 verpleegsters inwendige stokslagen te hebben gegeven!" Aan wie de humoristische inbreng is te danken, blijft gissen. Ronald Giphart die heeft meegeschreven aan het script? Of Anne Hermans, ervaringsdeskundige en schrijfster van de columns in *NRC*?

De Co-assistent is luchtig, net als Elins suikerzotte gebakjes, en het programma is onderhoudend, herkenbaar en bij vlagen echt grappig. Aan de andere kant is het script ook weer vrij simpel. Op de moeilijke Latijnse namen die voorbijrazen na, is er weinig hersencapaciteit nodig om het te volgen. Dus lekker om *brainless* te relaxen op de bank, met een troostgebakje, na een zware dag zwoegen.

■ Danielle Stals

De Co-assistent, maandag 21.25-22.05 uur, Net 5

Achter de geraniums

Iedereen liegt, zegt doctor House

Een verstandig mens kijkt niet naar televisieseries die zich afspelen in ziekenhuizen. Het is immers stuitend te zien hoe het genezen van de zieke medemens belemmerd wordt door de persoonlijke relaties tussen de professionals. Wie het met wie doet, wanneer en waarom niet. Daarover gaat het! Er bestaan echter uitzonderingen. Doctor Gregory House – werkzaam in een academisch ziekenhuis in New Jersey – is een geniale hufter die zijn geluiwammes en zijn verslaving aan pijnstillers alleen kan overwinnen als hem een raadselachtig en levensbedreigend ziektegeval wordt toegeworpen. Hij is hoofd van de afdeling diagnostische geneeskunde. Met zijn drie briljante en overambitieuze hulpjes hoeft hij niet meer dan één geval per week te behandelen. Een aflevering begint gewoonlijk met een

overdonderend nummertje differentiaaldiagnostiek waarin enige tientallen zeldzame ziektebeelden worden afgewerkt. Nadat de patiënt en de familie aan elke denkbare vorm van verbale agressie en ingrijpend lichamelijk onderzoek zijn blootgesteld, ziet House eindelijk het licht. Nog net voordat de patiënt overlijdt, of een harttransplantatie moet ondergaan. Blijkt het toch gewoon een gevalletje van builenpest of een ingeslikt potlood te zijn geweest. Na zo'n vijf afleveringen gaan ook bij House de persoonlijke verhoudingen mij hinderen. Maar toch blijven er sterke punten. Doctor House is niemand minder dan een reïncarnatie van Sherlock Holmes, de beroemdste detective ooit. Zijn vriend, de oncoloog en softie Wilson, is zijn doctor Watson, het vlees geworden gezond ver-

stand annex burgerlijk fatsoen. Zijn drie hulpjes zijn The Baker Street Irregulars die ooit voor Holmes het vuile werk opknaptten. En de rest van de medische staf is net zo incompetent als Scotland Yard rond 1900 in Londen. Even leuk is Houses theorie dat iedereen liegt. Daarom tergt hij zijn patiënten. Zodat ze eindelijk de juiste informatie geven. Vertel iemand maar dat hij binnen enkele uren dood gaat. Het werkt. Een boer bekend dat hij helemaal niet door een ratelslang is gebeten, maar door zijn eigen hond die hij wil beschermen. *Case closed*. Liegt House ook? Ja wel, hij lijdt aan het leven. Hij heeft een chronisch zeer been. Zijn bestaan is tegen het zere been. Vertel het maar niet aan een freudiaan.

■ Hans Philipsen

Moet je lezen! Vervlogen muziek

"Scripta ferunt annos", schreef Ovidius in zijn *Epistulae ex Ponto*: wat geschreven is, weerstaat de jaren. Een gevleugelde uitspraak, die zichzelf bevestigt, iedere keer dat ze door iemand op papier herhaald wordt.

Het is zoals we weten een relatieve waarheid. In archieven bewaarde manuscripten, boeken en tijdschriften die in bibliotheken trachten te overleven: ze zijn als alle stof, ook als daarin 'geest' is neergeslagen, vergeleverd aan de vergankelijkheid.

Toch heeft het geschreven woord eeuwenlang heel wat streepjes voor gehad op de muziek. Natuurlijk kan muziek worden genoteerd in een partituur. Maar de 'levende' muziek, concrete uitvoeringen door vergankelijke musici voor vergankelijke luisteraars, is daarmee niet

gered. Geluidsopnamen zijn een betrekkelijk jong fenomeen.

Ik woon in de Alexander Battalaan. Meer dan eens heb ik vrienden en bezoekers moeten vertellen wie Alexander Batta (1816-1902) was: een in de Wolfstraat geboren cellist van grote internationale reputatie, 'de Chopin van de violoncel'. Sinds 1835 in Parijs gevestigd, maakte hij concertreizen door heel Europa. Hij speelde in de beroemdste concertzalen en aan tal van vorstenhoven, tot in Rusland toe. Op de website van het Regionaal Historisch Centrum Limburg heeft Jo Boetsen onlangs een 'historische sprokkel' aan hem gewijd.

Maar hoe heeft het cellospel van Alexander Batta geklonken? Onze oren zullen het nooit weten. Maar zie, daar is een schrijver, Honoré de Balzac

(1799-1850). Een fenomeen, een gigant. (Ook voor wie geen Frans leest toegankelijk in goede Nederlandse vertalingen bij de uitgeverijen Van Oorschot en Athenaeum/Polak & Van Gennep. Zijn *Verloren illusies* bijvoorbeeld, een evocatief satirisch portret van het Frankrijk van de Restauratie, een schitterende spiegel ook van het literaire bedrijf van die dagen. Of *Neef Pons*, of *Nicht Bette*.) Ik lees een van zijn verhalen uit de *Scènes de la vie privée et publique des animaux*, 'De liefde van twee beesten ten voorbeeld gesteld aan denkende geesten'. En ziedaar, ja bijna zelf *hoorbaar*, daar klinkt muziek van Alexandre Batta. Hoewel, *klinkt*? Een romantisch bevlogen meisje geniet er, in haar verbeelding, van "de gesponnen tonen van Batta's violoncel, wanneer Batta de liefde uitbeeldt en er de meest

etherische dromen van doet gevoelen aan weekwordende vrouwen, zo vaak verstoord door een oude tabakssnuiver die zijn neus snuit (eruit met hem!)." Het is, schrijft Balzac, "muziekgeworden licht", een "concert van parfum en klank". Overigens was Alexander Batta niet de enige Maastrichts-Parijse cellist die internationaal zeer hoge ogen gooide. Ik moet hier ook Joseph Holmann (1852-1926) noemen – hij tot in China en Japan – aan wie Jo Boetsen eveneens een 'archiefsprokkel' wijdde. Bijzonder aardig vond ik dat ik ook Holmann bij mijn lectuur tegenkwam: op bladzijde 42 van de roman *Souvenirs du Jardin détruit* (1924) van René Boylesve, waar hij als figureert tussen grootheden als de violisten Isaïe en Thibault en de pianist Pugno.

■ Wiel Kusters

SIGRID

Groen

Met een bord witte bonen in tomatensaus op je hoofd zes uur lang balanceren op een stoeptegels. Een liter pudding opdrinken.

Slaapdeprivatie. Ingesmeerd worden met hondenvoer. Uitgescholden en vernederd worden.

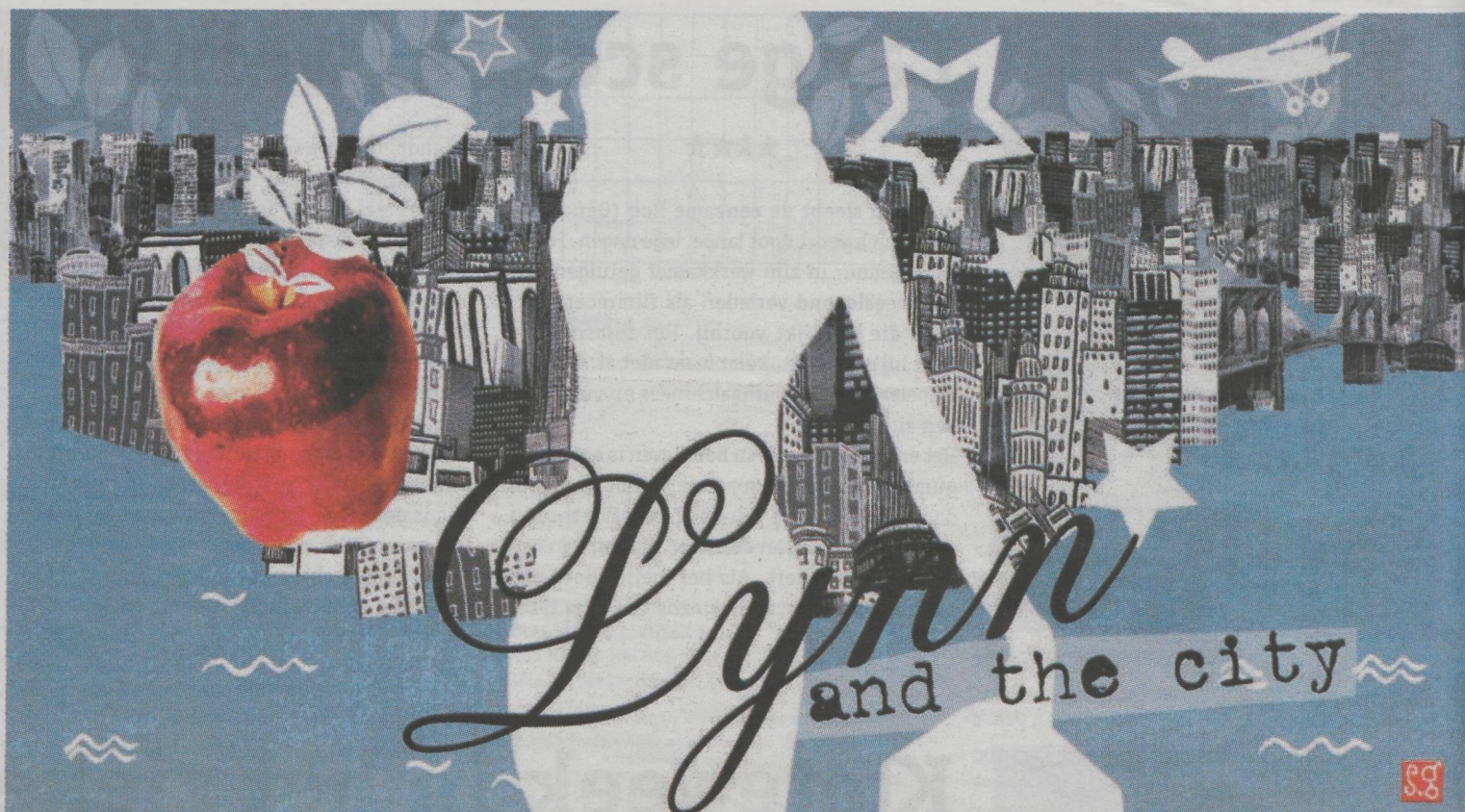
Dit zijn geen voorbeelden van martelpraktijken in de Abu Ghraib gevangenis in Irak. Het gebeurt veel dichterbij. Het enige wat je moet doen om deze behandeling te krijgen is lid worden van een studentenvereniging. Voorgaande voorbeelden horen bij de zogenaamde 'ontgroening'. Een inwijdingsrite voor nuldejaars die zo hun toegang tot de vereniging verdienen. Aldus HP/de Tijd over de situatie in Delft. Ik sluit me hierbij aan. De hele ontgroening lijkt nog het meeste op een sadistisch bolwerk van mensen die machtsgeil zijn. Mensen die goed hebben opgelet toen de geschiedenisles over WO II ging. Het schijnt dat je in de meest erge verenigingen mag 'corrigeren met de vlakke hand' oftewel: slaan, met statusverhoging als gevolg.

Walgelijk.

De vraag blijft bestaan waarom mensen lid willen worden van een studentenvereniging. Het zou goed zijn voor je netwerk, handig voor later als je gemakkelijk aan een baan wilt komen. Je maakt er veel vrienden. En van die ontgroening zou je alleen maar hard worden. De enige reden die ik kan bedenken is onzekerheid en gebrek aan eigen identiteit. Verenigingen spelen daar handig op in. Kom bij ons, dan heb je status en vrienden! Wat een onzin. Beseffen mensen wel dat de advocaat die je nu bijstaat in de rechtszaal vroeger misschien nuldejaars hondenvoer heeft laten eten, of rotjes naar mensen heeft gegooid omdat de vereniging zo 'knallend' is? Wie wil er nou een advocaat die niet onafhankelijk kan nadenken, een advocaat die zich conformeert aan groepsdruk?

De ontgroeningen gaan ook wel eens helemaal mis. Zelfs met fatale gevolgen. Een paar jaar geleden is een jongen in Groningen overleden aan alcoholvergiftiging omdat hij een hele fles jenever moest opdrinken. Dit onder het motto van 'ad fundum'.

Maar ook in Maastricht lopen de ontgroeningen de spuigaten uit. De laatste jaren vang ik steeds vaker geruchten op over wanpraktijken van de Maastrichtse studentenverenigingen die veel verder gaan dan het traditionele leedvermaak. Het bestuur van de Universiteit Maastricht zou hier eens aandacht aan moeten besteden. Sommige studenten moeten beschermd worden tegen zichzelf. De praktijken van de Maastrichtse studentenverenigingen moeten daarom worden uitgezocht tot op de bodem: ad fundum.

Barack Obama heeft *great abs* en is *cute*, maar de kans dat hij de nieuwe president van de Verenigde Staten wordt is miniem. Doet er niet toe: voor zijn rally in Washington Square Park, vorige week, was de rij minstens dertig blokken lang. Toehoorders hadden ruim tevoren hun kamp opgeslagen bij de nog gesloten hekken van het park, en vermaakten zich uren met het spelen van Scrabble of het speculeren over de beste strategie om bij opening het snelste en het dichtste bij het podium te komen. Zij die later arriveerden liepen eerst vol goede moed op het hek af, zagen dan de rij, en gingen op zoek naar de plek om aan te sluiten. Hoe later het werd, hoe vaker zo'n glimlach omsloeg in een uitdrukking van verbazing, want des te verder was het lopen naar het einde van de *queue*. Een hoek om, nog een hoek, en nog, en nog. Het lijkt paradoxaal, die vanzelfsprekendheid waarmee New Yorkers in de rij staan. In een stad waar niemand genoeg tijd heeft, en waar zogenaamd alles altijd in overvloed aanwezig en toegankelijk is, strekken de *lines* voor om het even wat zich om de haverklap uit over de straten en avenues.

Voor de debuutfilm van een Indiase Columbia Filmschool student, op een zaterdagmiddag in een klein zaaltje in de East Village: anderhalf blok.

Voor een preview van de nieuwste Wes Anderson, ingeleid door de regisseur, in de Apple Store in Soho: vijf blokken. Voor de kassa's van Trader Joe's, de enige betaalbare organische supermarkt in Manhattan, slalomt de rij door de gangpaden en om de schappen – medewerkers houden borden in de lucht om het aansluitpunt aan te geven. En voor de pendelbussen naar Randall's Island, een klein eilandje tussen Manhattan en Queens waar afgelopen weekend LCD Soundsystem, Blonde Redhead and the Arcade Fire een openluchtconcert gaven, vulden de grauwe, gettoachtige straten van East-Harlem zich met blanke, zonnebrildragende hipsters.

Van *barbequeue* tot bioscoop, van toespraak tot concertzaal – New Yorkers *queueen* rustig drie, vier uur en klagen niet. Ze lezen boek of tijdschrift, vertellen nieuwsgierige voorbijgangers waar deze *line* op wacht, maken een praatje met andere wachtenden. In de rij voor de Indiase film gaf een McKinsey consultant zijn visitekaartje – "*send me your résumé, we have training programs for graduate students*"; in de rij voor Barack Obama demonstreerde een Duitse fotograaf alle snuffjes van zijn digitale Leica; en bij het wachten op the Arcade Fire kwamen oude vrienden elkaar tegen en werden nieuwe vriendschappen geïnitieerd.

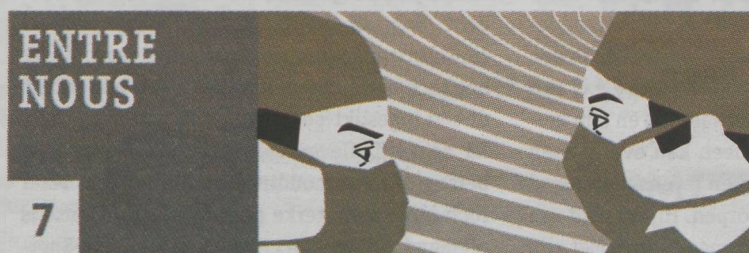
Zou je in Nederland ooit een halve dag wachten om Wouter Bos een obligate verkiezingstoespraak te horen houden? Twee uur om vooraan te zitten bij een studentenfilm? Vijftien blokken om in een pendelbus te stappen?

Maar in New York biedt het onontkoombare *queuing up* een kans om, zonder schuldgevoel, even niet van de ene afspraak naar de andere te rennen, even niet efficiënt en productief te zijn. Om te doen wat mensen in andere plaatsen op een vrije zondagmiddag doen, of op een dinsdagavond in het café: ontspannen, babbelen, *il dolce far niente*. Met hier en daar stiekem een *networking opportunity*; en aansluitend weer zeer verantwoord een politiek praatje, een educatieve film, of een uitzinnig openluchtfestival waarover je nog minstens drie weken lang kan opscheppen tegenover je al je hippe vrienden.

Of tegenover *fellow queuers* in de volgende, ongetwijfeld lange rij.

■ Lynn Berger

Iedere veertien dagen schrijft Lynn Berger - afgestudeerd aan het University College Maastricht en sinds september 2006 masterstudent Amerikanistiek in New York - over haar belevenissen in de VS

Op een kruispunt in de lange ziekenhuisgang staat een groepje arts-assistenten te praten. Jaap ziet het en neemt zich voor in het voorbijlopen een grapje te maken. Hij is in een goed humeur vandaag, hij weet niet precies waarom maar dat hoeft ook niet. De zon scheen vanmorgen, Anna zag er mooi uit aan het ontbijt, de kinderen zaten niet te klieren en waren bovendien netjes op tijd klaar om naar school te gaan, en op het werk gaat wat hem betreft alles voortreffelijk.

Als hij het groepje tot op een meter of tien is genaderd heeft hij inmiddels bedacht wat voor flauwiteit hij gaat debiteren. Zijn grapjes zijn altijd flauw, dat weet hij wel maar het weerhoudt hem niet. Al was het maar om de sfeer wat losser te maken, wat menselijker. Dat moet zo nu en dan kunnen, vindt hij. Niet te vaak, zo nu en dan. Nu dus.

Hij recht zijn rug, tovert alvast een glimlach op zijn gezicht. Alleen, het hoeft niet meer. Hij weet niet zeker of hij iemand "daar is-ie" hoorde zeggen, het kan inbeelding zijn, maar feit is dat de groep in het niets in opgelost, verdwenen in het doolhof van gangen en gangetjes.

"Hoe voelt dat voor jou?"

Stijn Dierickx zit tegenover hem en buigt zijn bovenlichaam met professionele empathie naar hem toe. Jaap gromt wat. Eerlijk gezegd heeft hij de pest aan dit soort vragen, dat gezemel over gevoelens. Maar hij heeft a gezegd en dan volgt b vanzelf. Hij heeft nu eenmaal een personal coach, dan zal hij ermee praten ook.

"Hoe voelt wat?"

"Je weet wat ik bedoel."

"Wat die lui deden? Ik vind het kinderachtig. Dat zijn godbetert volwassen

mannen en vrouwen, hoe oud zullen ze zijn, een jaar of dertig, dan ga je toch niet staan roddelen over iemand om meteen het hazenpad te kiezen als de persoon in kwestie eraan komt?"

"Hoe weet je zo zeker dat ze stonden te roddelen?"

"Dat denk ik. Waarom loop je anders weg? Tuurlijk stonden ze te roddelen, dat kan niet anders."

"Maar ja, je weet dat er over bazen altijd gekletst wordt. Dus waarom trek je je het dan zo aan?"

"Wie zegt dat ik het me aantrek? Ik vind het kinderachtig, dat is alles."

"Alles?"

"Ja, alles ja, alles; moet er nog iets meer zijn?" Jaap staat op, hij wordt ongedurig van dit gedram, die Dierickx moet nu niet de psychiater uit gaan hangen.

Het blijft even stil, Jaap kijkt ongeduldig op zijn horloge. Dierickx negeert het en gaat onverstoord verder.

"Je hebt nog geen antwoord gegeven op mijn vraag."

"Welke vraag?" Jaap zegt het zo neutraal mogelijk.

"Hoe jij je voelde toen dat groepje uiteenging." Hij legt de nadruk op jij.

"Dat zeg ik toch, ik vind het kinderachtig."

"Dat gaat niet over jou. Dat is wat je van hen vindt. Ik wil horen wat het met jou doet."

"Ik begrijp je niet."

Dierickx leunt nadenkend achterover. Hij vouwt zijn handen bijeen, de vingertoppen raken elkaar net.

Glimlachend vraagt hij: "Jaap, vertel eens, heb jij niet ooit popster willen worden?"

Jaap draait zich bruusk om en kijkt met verbijstering naar het dikkige mannetje in de leunstoel. Hier staat hij, met zijn 41 jaar een van de beste orthopedisch chirurgen van het land, al zegt hij het zelf, en hem wordt gevraagd of hij niet liever Bono had willen zijn? Of George Michael? En dat vraagt deze Vlaamse gnom? Hij barst in een onbedaarlijk lachen uit.

■ Kootje Bikker

► Wordt vervolgd

Aflevering gemist? Zie www.observant.unimaas.nl, onder 'vaste rubrieken'